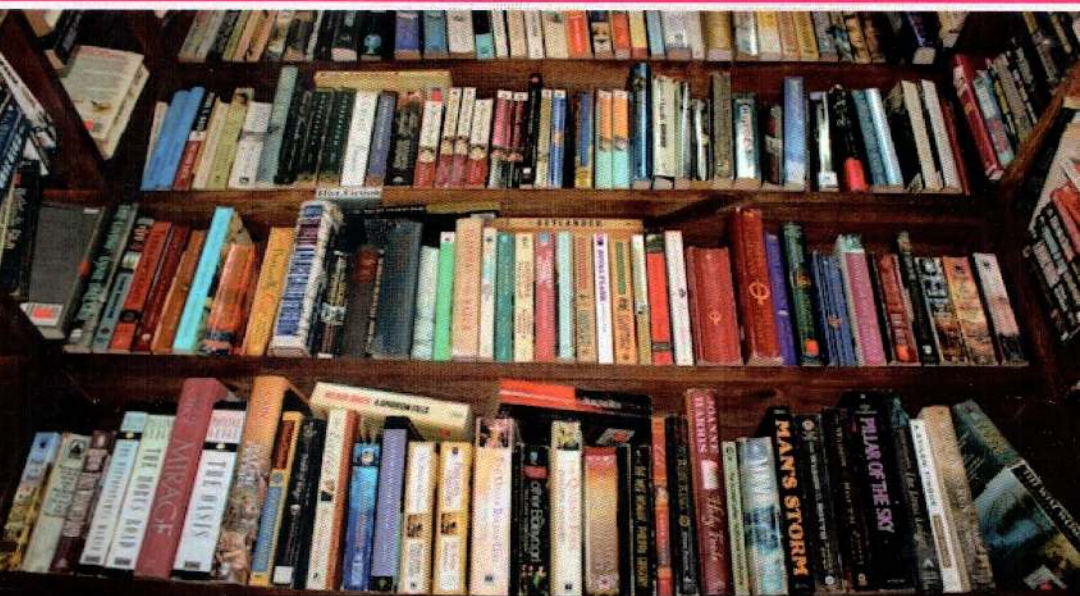

நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும்

ஆக்கம்:-

கலாபூஷணம் தருமத். இராஜீவ்ஸ்வர ஜெகானந்த குரு M.A

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய வுணர்விக்கு மென்னம்மை - தூய
வுருப் பளிங்கு போல் வாளென் உள்ளத்தின்
உள்ளே யிருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும்

ஆக்கம்

கலாபூஷணம் திருமதி. இராஜேஸ்வரி. ஜெகானந்த குரு M.A

நூலின் பெயர் : நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும்

ஆசிரியர் : திருமதி. இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு M.A

© பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கே

முதற்பதிப்பு : தை, 2022

அளவு : 5" x 8"

பக்கங்கள் : 60

விலை : இலவசம்

கணனி அச்சமைப்பு : திரு. இ.யோகதாசன்

Title of the Book : Naam Evannam Valnthaka Vendum

Author : Mrs. Rajeswari Jeganandaguru M.A.

Copy right : To the Author

Size : 5" x 8"

First Edition : January 2022

Pages : 60

Page Type setting : R. Yogathanan

All Rights reserved to the author
Telephone : 071-4465445, 0714544219
24 'C' Ediriveera Avenue
Dehiwela.

நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும்

நூன்முகம்

(1) மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்	17
(2) தெய்வம்	19
(3) நம்பிக்கை	26
(4) அடக்கம்	28
(5) விருந்தோம்பல்	29
(6) திட்டமிடல்	32
(7) மன ஒருமைப்பாடு	34
(8) (i) ஆன்மீகம் (ii) பக்தி	35
(9) பகுத்தறிவு	37
(10) பஞ்சமாபாதகங்கள் தவிர்த்தல்	48
(12) கலைகள்	49
(13) விதி	51
(14) இசையியல்	55

அணிந்துரை

உரை ஆசிரியர், மட்டுவில் வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் அவர்களின் அருமைப் பேத்தியும், சைவப் பெரியார் சு.சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் உரிமைப் பேத்தியும், பண்டிதரும், யாழ் இந்துக்கல் லூரி முன்னாள் விரிவுரையாளரும், "இந்து சாதனம்" பத்திரிகையாசிரியரும், எழுத்தாளருமான ம.வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை அவர்களின் கனிஷ்ட புத்திரியும் ஆகிய திருமதி. இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு MA அவர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்களில் ஒன்று "நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும்" என்னும் இந்நூலாகும்.

இதுவரை பல ஆன்மீக நூல்களை எழுதிய திருமதி. R. ஜெகானந்தகுரு அவர்கள், இம்முறை தனது கவனத்தை லௌகீகப் பக்கம் செலுத்தியுள்ளார் என்பதை இந்நூல் எடுத்துக் காட்டுகிறது தெளிவாக எளிமையாக, படிப்போரை ஈர்க்கும் வண்ணம் இந்நூலில் "யாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும்" என்பதை சுவையாகத் தந்துள்ளார் ஆசிரியர் அவர்கள். அவரது சிந்தனைகள், வழிகாட்டல்கள் எந்த வகையிலும் எவரையும் பாதிக்கா வண்ணம் உள்ளன. இந்நூலை வாசிக்கும் போது, எனது மனக் கண்ணில் தோன்றியவை, அவரது பண்பு, எளிமை, நேசம், பாசம், சமூகத்தில் அவர் கொண்ட அக்கறை என்பனவாம். இவ்வண்ணம் வாழ்ந்தால் எவ்வண்ணம் வாழ்வில் மிளிர்லாம் என வழிமுறைகளை அவர் நகர்த்தும் பாங்கு அவரது சாதனை யாவாமாம். அத்தனையும் எமக்கு வேண்டியவை,

அவசியமனவை, அசத்தலானவை. இவ்வழிகளைப் பின்பற்றின், அவரவர் முன்னேற்றம் காண்பரே ஒழிய, சிரமங்களையோ, எதிர்ப்புகளையோ நிச்சயம் சந்திக்க மாட்டார்.

திருமதி. இராஜேஸ்வரி அவர்கள், யாழ்/வண்ணர்ப் பண்ணையில் பிறந்து, யாழ் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை, யாழ்/இந்துக்கல்லூரி ஆகியவற்றில் தனது ஆரம்ப கல்வியைப் பயின்று, பின் யாழ்/இந்து மகளிர் கல்லூரியில் கல்விப் பொது தராதர உயர்தர வகுப்புக்களைப் பயின்று தொடர்ந்து பட்டப்படிப்பை பெற பாரதம் சென்று, பட்டமும் பெற்று, யாழ் திரும்பி, நல்லூர் மங்கையர்க்கரசி வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் 16 வருடங்கள் சேவையாற்றுகையில், யாழ் கல்வித் திணைக்களம் அவருக்கு அதிபர் பட்டத்தையும் வழங்கிக் கௌரவித்தது. இக்கடமையையும் பயன்படுத்தியாக வேண்டும் என்ற நோக்குடன், திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்த குரு அவர்கள் யாழ் பல்கலைக் கழகத்திலே மேலதிகப் படிப்பாகக் கற்று அங்கு MA பட்டத்தையும் சிறப்பாகப் பெற்றுக் கொண்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், அன்புடனும் அடக்கத்துடனும் பழகும் ஆற்றல், எழுத்தாற்றல், பேச்சாற்றல், நிர்வாகத் திறமை, அத்தனையோடும் இவர் ஒரு வீணைக் கலைஞர் என்பதையும் யாம் பெருமிதத்துடன் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இவரது வீணை கற்கும் மாணவர்களை அவர்களின் இனிய வீணை இசை, அவர்களை வழி

நடாத்தும். இவர்களது (ஆசிரியரின்) திறமையை கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம் நன்கறியும், கலைமகள் கைப் பொருளில் அவருக்கு எத்தனை ஆர்வம் உண்டு என்பதை இந்நூலின் கண் அமைந்துள்ள கலைமகளின் தோற்றமே உங்கட்குத் தெளிவபடுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இவரது நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதுவதில் யான் மிகமிக மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். காரணம் அவர் என்னை அணுகிய முறை அதன் கண் யான் கண்ட அவரது பண்பு, அதனால் பெற்ற மகிழ்ச்சி. யாவுமாம்.

எனவே, அம்மையார் பல்லாண்டு இனிது வாழ்ந்து மேலும் பல ஆக்கங்களை உருவாக்கி சமூகத்துக்கு நன்மை புரிய, எல்லாம் வல்லவனை அருள்புரிய வேண்டும் என மனமார, உளமார வேண்டி, நிறைவு செய்கின்றேன்.

இதனை யாரும் சொல்லியோ யாருக்குமாகவோ யான் எழுதவில்லை அத்தனையும் நிஜம்.

நன்றி

வணக்கம்

திருமதி ஹேமா ஷண்முகசர்மா
இளைபாறிய ஆசிரிய ஆலோசகர்
கொழும்பு வலயம்

ஜெகாவின் படைப்புக்கு விதப்புரை

உலகம் உவக்க வாழ ஒரு நோக்கு

சில நிமிடங்களிலேயே, வாசித்து முடித்து, அதன் கருத்துக்களை இரசிக்க வைக்கக்கூடிய நூல்களை எழுதும் கைவண்ணம் ஒரு சிலருக்குத் தான் கைவரும். சமயம் சார்ந்த, புராண செய்திகளைத் தந்த, ஜெகானந்தருரு அம்மா இன்னொரு பரிமாணத்தில் இச்சிறிய படைப்பை உலகிற்கு வழங்கியுள்ளார்.

உலக வாழ்க்கையே உண்மை வாழ்க்கையாம். அதனை நன்றாக வாழ்ந்தாற் போதும் என்று செப்பும் சடப்பொருள் வாத்தையே, உலகாயுதம் என்பர். இவர்கள் கன்மம், மறு பிறப்புக் கோட்பாடு பற்றி அதிகம் அலட்டிக் கொள்வதில்லை. இருப்பினும் இவர்களிடத்தும் ஒரு ஒழுங்கான வாழ்வு தென்படும் என்பதை அறிந்தோர், அறிவர்.

அழகான முறையில் கருத்துக்களைத் தருவதில், அம்மையாரின் பேச்சு, எழுத்து நடைகள் ஒரு தனி.

இது வரை ஆன்மீகம் பற்றியே கூறி, வீடு பேற்றிற்கு வழி சமைத்த சமயம் சார்ந்த விடங்களை மட்டும் எழுதித் தந்த ஆசிரியர், மறுபக்கத்தையும் நோக்குகின்றேன் என்று கூறி, சமய விடயங்களை, உதாரணம் காட்டி, அதனூடு நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும் என்பதை இங்கு சொல்ல முயல்கின்றார். இது அவரது தளம் உண்மை சொல்லும் உறுதி.

உலக சம்பந்தமான அவற்றை அனுபவிக்க ஏதுவானதும், பயன்படுவதுமான கருத்துக்களை மிக மிகச் சுருக்கமாப் பதிவு செய்திருக்கும் இந்நூல், பகுத்தறிவு, கலைகள்

விதி, இசை என்ற தலைப்புக்களில் விடயங்களைப் பேசுகின்றது.

தன்னுடைய வானொலிப் பேச்சுக்களில் எல்லாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும் என்று தன் சொல்லாட்சியால் கேட்போரைப் பிணிக்கும் வகையில் சிந்தனைளைச் சொல்லவல்லவர், அடக்கமாக லௌகீகம் பற்றியும் இங்கு கூறியுள்ளார்.

நிறைவாக வாசிக்க, யோசிக்க, நேசிக்க விடயங்கள் அமைந்த இந்நூல், கருதிய பயனைத் தந்திடவேண்டும் என வாழ்த்தி, எனது மதிப்பிற்குரிய திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு, அவர்களின் முயற்சிகள் யாவும் வெற்றி பெறவும், உலகுக்கு உகந்த கருத்துக்களை பாய்ச்ச உதவியாக அமையவும் பிரார்த்தித்து மகிழ்கின்றேன்.

நன்றி.

"ஜெகா அம்மாவின் எழுத்துப் பணிகள் தொடர எனது நல் வாழ்த்துக்கள்."

நன்றி

ஆசிரியமணி, சைவப்புலவர்
சின்னத்தம்பி ஸ்ரீதயாளன்
தலைவர், உலக சைவத்திருச்சபை (யாழ்)
கொழும்புக்கிளை

பாராட்டுரை

பாரம்பரியம் மிக்க பரம்பரைப் பின்னணியும் கல்விப்புலமையும் ஒருங்கே சேர்ந்த கலாபூஷணம் திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகரு அம்மையார் அவர்களின் மற்றுமோர் படைப்பாக "நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும்" என்ற நூல் வெளிவருவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

"தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக" என்ற வள்ளுவர் வாக்கை மெய்ப்பித்த அம்மையார் மகளாக, மனைவியாக, தாயாக, ஆசானாக, நிர்வாகியாக, கலைஞராக, கல்வியாளராக பலவித வாழ்வியல் அவதாரங்களின் போது அதனதன் தன்மைக்கேற்ப முன்னுதாரணமாய் வாழ்ந்தவர், வாழ்ந்து வருபவர், பலவித இன்னல்களால் உலகம் தடுமாறும் இன்றைய கால கட்டத்தில் ஒவ்வொரு மனிதரும் எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்ற சரியான வழிகாட்டலைச் செய்துள்ளது இந்நூல். எமது வாழ்க்கை என்பதில் முழு நம்பிக்கை கொண்ட அம்மையார், ஆன்மீகம் சார்ந்த நூல்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். தமிழ்மொழி, சைவசமயம், கர்நாடக இசை போன்றவற்றில் மிகுந்த பாண்டித்தியம் பெற்றவராக வாழ்வின் ஒவ்வொரு படிநிலையையும் ஒழுக்கத்தின் உச்சத்தில் இணைத்தவராக வாழும் வாழ்க்கையின், அனுபவப்பகிரலாக இளம் சந்ததிக்கான வழிகாட்டலாக இந்நூலை யாத்துள்ளார்.

நாம் செய்யும் செயல்கள் சரிபோலவே ஒவ்வொருவருக்கும் தோன்றும். ஆனால் அதன் உண்மைத் தன்மையை இன்னொருவர் விளக்கும் போதுதான் எம் செயற்பாடு சரியான பாதையில் பயணிக்கும். அத்தகைய

ஒரு பயணத்திற்கு வழிகாட்டியாகின்றது "நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும்" என்ற இந்நூல்.

ஆழமான கருத்துக்களை எளிமையாகவும் அனைத்துத் தரப்பினரும் வாசித்து விளங்கும் வகையில் அற்புதமான சொல்லுழகூடன், தொடர்ந்து வாசிக்கத்தூண்டும் விறு விறுப்புடனும் ஒவ்வொரு கட்டுரைகளும் அமைந்துள்ளன. கலைகள் மீது மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட நூலாசிரியர் இசைக்கு பாரிய இடத்தை இந்நூலில் வழங்கியுள்ளார். இசையால் எதையும் இசைவிக்கலாம் என்ற உத்தியை தனது பாணியில் விளக்கியுள்ளார்.

இந்நூல் பொதுவாக எல்லோரும், குறிப்பாக மாணவரும் இளையோரும் படித்துப் பயன்பெறக்கூடிய அருமையான நூல், இலகுவான சொற்கள், தெளிவான விளக்கம் என மனதில் பதியும் வகையில் வாழ்வியலைப் போதிக்கும் நூல்.

நூலாசிரியர் கலாபூஷணம் திருமதி ஜெகானந்தகுரு அம்மையார் அவர்கள் வாழ்க்கை, மற்றையோர்க்கு பாடமாக, வழிகாட்டியாக, அமைவது போல அவர் படைப்புகளும் சிறந்த வழிகாட்டிகளாக அமைகின்றன. தொடர்ந்தும் பதிய இலக்கியச் சொத்துக்களை எதிர்கால சந்ததிக்கு வழங்கியவண்ணம் ஆரோக்கியத்தோடு அவர் நீடுழி வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமதி பவானி முகுந்தன்

இந்து சமய கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
இந்த சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

வாழ்த்துரை

மனிதனாகப் பிறந்தவன், தனது வாழ்க்கையை எவ்வண்ணம் வாழலாம் என்ற வழிமுறைகளை, தனது அனுபவமூலமும், கற்றறிதல் மூலமும் தான் பெற்றவற்றை மற்றவர்களும் பெற்றாக வேண்டும் என்ற மனித நேயத்துடனும் பொது நோக்குடனும்

"நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும்"

என்னும் தலைப்பின் கீழ் கலாபூஷணம், திருமதி. இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு அம்மையார் அவர்கள், வெளிக்கொணர்ந்துள்ள விடயப்பரப்பு, உண்மையிலேயே எல்லோரும் பின்பற்றி, தம் வாழ்வில் வெற்றிநடை போடும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. வழிவகுப்பதாக உள்ளது என்பதை ஐயம் சிறிதுமில்லை.

அம்மையார் அவர்களின் பொது நோக்கம் கொண்ட பார்வை போற்றுதற்குரியது வரவேற்கத்தக்கது. இந்நூலின் தலைப்பே, நல்லவற்றை அம்மையார் வலியுறுத்தும் பாங்கினைக் காட்டி நிற்கின்றது. அதவாது, நாம் எவ்வண்ணம் வாழ வேண்டும் என்று குறிப்பிடாது வாழ்ந்ததாக வேண்டும், எனக் குறிப்பிடுவதனுடாக, அவரின் ஆணித்தரமான கூற்று எம் மனதில் பதிவினை ஏற்படுத்துவதில் சாலச்சிறந்ததாக அமைந்துள்ளது.

ஒவ்வொருவரும் தமது வாழ்க்கையின் போது கடைப்பிடித்தாக வேண்டிய முக்கிய விடயங்களை, இரத்தினச் சுருக்கமாக, செறிவான தன்மையில், சகலரும் புரிந்து, தெளிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் எளிய நடையில், எழுத்துருவில் வடித்திருக்கும் தன்மை, அவர்

வாழ்க்கையின் நிழலாகவே அமைந்து எமக்கெல்லாம் ஒரு வழிகாட்டலாக அமைந்துள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

எப்படியும் வாழ்ந்து விடலாம் என்றெண்ணும், வாழ்ந்துவரும் ஒரு சிலருக்கு, இப்படித்தான் வாழ்ந்தாக வேண்டும் என நகுக்காக நெறிப்படுத்தும் இந்நூல் எல்லோருக்கும், குறிப்பாக எமது இளைய தலைமுறையினருக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளது என்று போற்றுதற்குரியது. அம்மையார் இது வரை பல ஆன்மீக நூல்களை வெளியிட்டு, நற்சிந்தனையின் நாயகியாகத் திகழ்வது யாம் அறிந்ததே.

இந்நூலை, நவீன யுகத்து இளம் சமுதாயம் கற்பதால், நிச்சயம் தம் வாழ்வில் பல வேதனைகளை அம்மையாரின் போதனைகளால் வெற்றி கொள்ளமுடியும் என்னும் உண்மையை உணர்ந்து ஒளிமயமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தாக முடியும் எனக் கூறின, அது மிகையாகாது.

அம்மையார் அவர்களின் தன்னலமற்ற சேவை மனப்பாங்கு நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்க வேண்டும். அவரின் படைப்புக்களும் சிந்தனைகளும் மக்களைச் சென்றடைந்த வண்ணம் இருக்கவேண்டும் எனவும், அம்மையார் நீண்ட ஆயுளுடன் அவரின் சேவையும் வாழவேண்டும் என இறைவனை வேண்டி வாழ்வாங்கு வாழ இறைவன் அருள் இறைஞ்சி நிற்கின்றோம்.

நன்றி

திருமதி. பூமகள் ஸ்ரீரவீந்திரன் **B.A. Hons (Dip.in.Ed)**

ஆசிரியை

புனித மரியாள் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

கொழும்பு - 04

என்னுரை

ஆன்மீகம் லௌகீகம் இரண்டும் இணைந்ததே எமது வாழ்க்கை. இவற்றில், ஆன்மீக சம்பந்தமான, நூல்கள் சிலவற்றை யான் எழுதியுள்ளேன். இஃது நீங்கள் அறிந்ததே. இப்போது, லௌகீகம் பற்றியும் சற்று எட்டிப் பாரக்கலாம் என, சிந்தித்தேன். இதன் விளைவே இன்று உங்கள் கரங்களில் தவழும் இந்நூல்.

எம் ஒவ்வொருவருக்கும் நாம் ஆற்றும் செயல்கள் அனைத்தும் மெத்தச் சரியானவை போலத்தான் தோன்றும். ஆனால், அவற்றோடு மேலும் நாம் சேர்க்கவேண்டிய செயற்பாடுகளும் சில, பல இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

வளரும் சந்ததியினரை எடுத்துக்கொள்வோம். இவர்களுக்கு, தெய்வத்தின் அருள்நோக்கில், மாதா, பிதா, குரு ஆகியோர் நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாகக் கிடைப்பதே பெரும் பாக்கியம். இவர்களுக்கு அன்னமூட்டுபவள் மாதா, வாழ்க்கை அறிவை ஊட்டுபவர் தந்தை, கல்வி அறிவை ஊட்டுபவர் குரு, வயதில் இளையவரோ, மூத்தவரோ, இவர்களெல்லாம் தத்தம் மாதாவுக்கு என்றுமே குழந்தைகள் தான். எனவே தான், தன் பாசமுகு தாயை நோக்கி, குழந்தை ஒன்று என்ன கூறுகின்றது என்று சற்றுப் பாருங்கள்.

மாதம் பத்தாய் எனைச் சுமந்தாய்
உன் சொத்தாய் எனைப் பெத்தாய்

உளம் குளிர்ந்தாய், மனம் மகிழ்ந்தாய்
 சத்தாய் உணவு சமைத்தாய்,
 சினந்தாய் அல்லை நீ சிரித்தாய்,
 என் பிழை பொறுத்தாய்,
 எனை மகிழ்வித்தாய் அருமைத் தாய்நீ
 தெய்வத்தாய்நீ - மொத்தத்தில்
 நீ என் தாய்!

பாருங்கள் ஒரு தாய்க்குள் தான் எத்தனை தாய்!
 இச்சிறார்கள் வளர்ந்து உலகில் எவ்வண்ணம் சீராக
 வாழ்ந்தாக வேண்டும் என்பதே இந்நூலின் கருப்பொருள்.

இவை பற்றித்தான் உங்களுடன் இந்நூலில்
 பகிர்ந்துள்ளேன். அவற்றை நீங்களும் நிச்சயம் ஏற்றுக்
 கொள்வீர்கள் என்பது எனது பூரண நம்பிக்கை. எதற்கும்
 இவை எல்லாவற்றையும் ஒன்று, சேர்த்து, யாம்
 செயற்படுவோமேயானால், நிச்சயம் எமது வாழ்வு
 ஒளிமயமாகும். “நாம், எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும்.”
 என்ற வினாவுக்கும் விடை கிடைத்தாகி விடும்.

எனவே, இந்நூலை, வாசியுங்கள், யோசியுங்கள்,
 நேசியுங்கள்.

நன்றி

வணக்கம்

திருமதி. இரஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு M.A
 நூலாசிரியை

24 "C" எதிரிவீர அவனியு
 தெகிவல.

நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும்.

வணக்கம்,

எமது வாழ்க்கையில் இன்று நாம் வாழும் கால கட்டம், மிகவும் சோதனைகள் மிகுந்த, நிம்மதி குறைந்த காலம் என்பதை நான் சொல்லி நீங்கள் அறிய வேண்டிய அவசியமேயில்லை, காரணம், அத்தகைய ஒரு இக்கட்டான சூழலை உங்களில் பெரும்பாலானோர் அனுபவித்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றீர்கள் என்பது யதார்த்தம்.

முதலில் நாம் இது வரை எப்படி வாழ்ந்தோம், என்பதை நோக்குவோம். பின்னர் இன்று எவ்வண்ணம் வாழ்கின்றோம் என்பதை நோக்குவோம். வரும் நாட்களில் எப்படி வாழ்ந்தாக வேண்டும், என்பதையும் சிந்திப்போம். அதே நேரம், நாம் எப்படி வாழ்ந்தாக வேண்டும் என நாம் திட்டம் போட்ட வண்ணம் நாம்செயற்பட எல்லாம் வல்ல இறைவன் இன்னருள் எமக்கு வேண்டும் என்பதையும் யாம் மறந்து விடலாகாது. இதற்காக எக்கால கட்டத்திலும், இறைவழிபாட்டை யாம் மறந்து விடலாகாது.

இனி விஷயத்திற்கு வருவோம்.

எமது வாழ்க்கையில் யாம் எதிர் கொள்பவை, இன்பம், துன்பம், உயர்வு, தாழ்வு, வெற்றி, தோல்வி, இழிவு, புகழ், உல்லாசம், உளைச்சல், செல்வம், வறுமை. நோய் நொடி, நல்லாரோக்கியம் என்பனவாகும். வாழ்க்கையில் நாம் வெற்றி அடைதல், எமது செயற்பாடுகள், சாதாரியம், கடும் உழைப்பு

ஆகியவற்றிலேயே தங்கியுள்ளது. இதனை நாம் எச் சந்தர்ப்பத்திலும் மறந்து விடக்கூடாது.

வாழ்க்கையின் நிறைகுடமே எமது குடும்பம் தான். எம்மைப் படைத்த ஈசனே குடுப்ப சமேதராக தனது சக்தியோடும் புத்திரர்களான கணபதி, முருகன் ஆன தேவ மைந்தர்களோடும் நிறைவாக, பொலிவாக, அருள்பொலிய, தேவகுடும்பமாக காட்சி தரும் போது, மனிதனும் ஈசனைப் பின்பற்றி குடும்பஸ்தனாக வாழ்ந்து தானே ஆகவேண்டும். அதே நேரம், ஒரு குடும்பஸ்தனாக மட்டும் இவன் வாழ்ந்தால் போதாது, அவன் ஒரு இலட்சியவாதியாக குடும்பத்தில் மிளிர்ந்தாக வேண்டும், அமைந்தாக வேண்டும். அப்போது தான் அவனது இல்லற வாழ்க்கை அவனுக்கு இல்லற சுகத்ததையும், நிம்மதியையும், பெருமையையும், சிறப்பினையும் அவனுக்கு நல்கும். இதன் காரணமாக அவன் இல்லறத்தின் நற்பயனை முழுமையாக அனுபவிப்பான் என்பதில் ஐயம் சிறிதுமில்லை.

எமது வாழ்க்கையில் நாம் காணும், அனுபவிக்கும் நான்கு முக்கிய கொடுப்பனவுகளாக. நாம் கருத வேண்டியவை.

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்பவையாகும்.

மாதா முதற்கண் சுருக்கமாக நோக்கின், கருவில் எமைச் சுமப்பவள் மாதா, எமக்கோர் வடிவம் தந்து பெற்றெடுத்து இனிய பாலையூட்டி சீராட்டி பாராட்டி தாலாட்டி தன் மடியில் தூங்க வைத்து வளர்ப்பவள் இந்த பாசமிகு மாதாவேதான், எனவே தான் ‘அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்’ என்ற வாசகத்தில் அன்னை முதல் இடத்தை பெறுகின்றாள்.

அடுத்து **பிதா** “எழுத்தறித்தவன் இறைவன் ஆவான்” என்பதற்கிணங்க, மாதா பெற்றுத் தந்த குழந்தைச் செல்லத்திற்கு, “அகரம்” சொல்லித் தந்து, கல்விச் செல்வத்தை அறிமுகப்படுத்தி வைப்பவன் குடும்பத்தின் தலைவனான தந்தையே - இவனே பெருமைக்குரிய “பிதா” எனப்படுபவன். இதன் காரணமாகவே,

“தந்தையோடு கல்வி போம்” என்று எமது முன்னோர் சொல்லி வைத்தார்களோ! ஒரு தந்தையானவன் தன் குழந்தைக்கு உரைக்கும் ஒவ்வொரு சொல்லும் வார்த்தையும் பெரும் பயனைக் கொடுக்கும் என்பது நிஜம் இதனையன்றோ.

“தந்தை சொல்மிக்க தோர்

மந்திரம் இல்லை”

என்று சொல்லி வைத்தனர்.

அடுத்து எம் மனதில் இடம் பெறுபவர் ‘**குரு**’ இவரை ஆசான், ஆசிரியர் என்றும் அழைப்போம். அதிக தூரம் போவானேன்? எம்மைப் படைத்த ஈசனின் குரு மூர்த்தம் தான் தட்சணா மூர்த்தம் - கல்லால விருட்சத்தின் கீழ்மர்ந்து சனகர், சனாதரர், சனந்தரர், சனற்குமரர் ஆகிய நான்கு முனிவர்க்கும் நல் உபதேசம் செய்தவர் எம்பெருமானே ஆவர். இந்த மூர்த்தமே அவரது தட்சணாமூர்த்தம் என்றழைக்கப்படுகின்றது. இங்கே தான் குருவின் சிறப்பு புலனாகின்றது.

ஒரு சமுதாயத்தின் அறிவை வளர்ப்பவன் குருவே ஆவன். எனவே மாதாவும் பிதாவும் குழந்தைச் செல்வங்களின் உடல் வளர்ச்சியைக் கவனிக்க, குருவானார்

குழந்தைச் செல்வங்களின் அறிவை வளர்க்க முனைகின்றார். இந்த முயற்சியால் தான், மனிதன் மனிதனாக சமுதாயத்தில் நிமிந்து நிற்க முடிகின்றது இல்லையா?

அடுத்து - **தெய்வம்**. ஈசனை உயிர்களுக் கெல்லாம் முதல்வனாகவும், சகலதுமாகவும் நின்றருள்கின்றான். உயிர்களுக் கெல்லாம், தன்னை ஈந்து அந்தமில் ஆனந்தத்தை அருளுபவன் ஈசன் அல்லவா! இதனால் தான்

“அந்தமில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன் யாது நீ பெற்றதென்பாய்” என்று மனமுருகிப் பாடியுள்ளார் மணிவாசகப் பெருமான்.

இனி மீண்டும் “மாதா” பற்றி நோக்குவோம். மாதா ஒரு தெய்வத்தின் வடிவத்தில் இல்லறத்தில் செயற்படும் பெண் ஆவர். அவளே இலத்தரசியும் கூட. ஒரு பெண்ணின் பருவமும் கடமைகளும் பன்முகப் பட்டவை. ஆரம்பத்தில் பெற்றோரின் செல்லப் பெண்ணாக, துள்ளித் திரியும் பாலகியாக, பள்ளியில் படிக்கும் துடியாட்டச் சிறுமியாக, தொடர்ந்து பருவ மங்கையாக, பின் கணவனின் மனதை மகிழ்விக்கும் அன்பு மனைவியாக, அடுத்து குழந்தையின் பாசமிகு அன்னையாக, மதிப்பிற்குரிய மாமன் மாமிக்கு உதவிடும் மருமகளாக, பேரக்குழந்தைகட்டு பாசமிகு பாட்டியாக, அருமை சகோதரனுக்கு அன்புச் சகோதரியாக, நட்பில் உயிர்த்தோழியாக, இப் பெண் பலவழிகளில் சமுதாயத்தில் பரிணமித்தல் கண்கூடு.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் பெண்ணானவள் சிறுமியாக இருக்கும் பவருவத்தில் அவள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை சற்று நோக்குவோமா?

ஒரு சிறுமியாக இப்பெண் எவற்றில் ஈடுபடவேண்டும். எவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதை முதலில் நோக்கின், முதலில் இச் சிறுமி பெற்றோரின் சொல் கேட்டு நடந்தாக வேண்டும். ஆசானுக்கு அடங்கி நடந்தாக வேண்டும். எச்சந்தர்ப்பத்திலும் பொய் பேசாது, துணிவுடன் மெய் பேசியாக வேண்டும். சோம்பலை அணுகவிடாது உற்சாகமாக வாழப் பழகியாக வேண்டும். இச்சிறுமி பெற்றோர்க்கு செல்லப்பிள்ளையாக இருக்கலாம். இங்கு தான் இவள் மிக மிக கவனமாக ஜாக்கிரதையாக நடந்தாக வேண்டும். எதையும் செய்யலாம், அப்பா, அம்மா என்னை, கண்டிக்கவே மாட்டார்கள் என்ற தவறானதோர் அபிப்பிராயம் இவள் மனதில் எழவே கூடாது. வீட்டில் பெற்றோருக்கும் மூத்தோருக்கும் பாடசாலையில் ஆசிரியர்கட்கும் பணிந்து இவள் நடந்தாக வேண்டும். கலைகளையும் பயின்றாக வேண்டும். ஓரளவு இசை கற்றாக வேண்டும். அப்போது தான் நாதலோலனான இறைவனை நோக்கி பஞ்ச புராணத்தை இராக பூர்வமாக பாடி வழிபட்டுப் பயன் பெற இவளுக்கு வாய்ப்புண்டு. பாடசாலையில் சக மாணவிகளோடு பொறாமை கொள்ளாது, விரோதம் காட்டாது அன்பாகப் பழகியாக வேண்டும். இவ்வண்ணம் ஒரு சிறுமி மனப்பூர்வமாக நடப்பாளேயானால் இவளுடைய ஆரம்பப் பருவம் வெற்றியடையும் இது ஒரு பெண்ணின் ஆரம்ப பருவம் அல்லவா? “ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா”?

அடுத்து இவள் பவருமங்கையாக அழகும் இளமையும் மிளிர் கல்வி கற்று, ஒரு தொழிலையும் கற்று, தன் வாழ்க்கையின் அடுத்த பருவத்தில் மிளிர் ஆரம்பிக்கிறாள், ஜோலிக்கின்றாள்.

இனி இவளுக்கு என்ன வேண்டும்? இவளது பெற்றோர் விரும்பிய வண்ணம் இவளுக்கு திருமணமும் நடந்தேறுகின்றது. இங்குதான் தன் எதிர்கால வெற்றியை மனதில் கொண்டு இவள் நல்லதோர் மனைவியாக, செயற்பட்டாக வேண்டும். கொண்ட கணவனுக்கு நற்பெண்டாட்டியாக குறிப்பறிந்து பணி விடைகள் செய்து, கணவன் மனைவியாக மன வேறுபாடு இன்றி நல்லதோர் தம்பதிகளாக வாழத் தலைப்பட வேண்டும். இது அதிகப்படியாக, இதன் வெற்றி பெண்களின் கைகளிலேயே உள்ளது. இந்த வகையில் மலரும் மணமும் போல் இவர்களது இல்லறம் மிளிர் இவள் எதையும் புரிந்து தெளிந்து வாழ்ந்தாக வேண்டும். இது இல்லத்தரசியின் முக்கிய கடமையாகும். இத்தம்பதிகள், மலரும் மணமும் போல், வானும் நிலவும் போல், நிலவும் ஒளியும் போல், பாலும் சுவையும் போல், வீணையும் நாதமும் போல், இணைபிரியாது வாழ்ந்தாக வேண்டும். தொடர்ந்து இந்த இளம் பெண், குழந்தைச் செல்வங்களைப் பெற்று தாய்மைப் பேற்றை அடைகின்றாள். ஒரு பெண்ணுக்குக் கிடைத்தற்காரிய பேறு இந்தத் - தாய்மைப் பேறேயாகும்.

குழந்தையை, பெற்றெடுக்கின்றாள், பாலூட்டி, சீராட்டி தாலாட்டி வளர்க்கின்றாள். குழந்தையைப் பொறுத்த மட்டில் இத் தாய் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியவை நிரம்ப உண்டு.

முதலில் குழந்தையின் ஆரோக்கியம் இந்த அன்னையின் கரங்களிலே தான் தங்கியுள்ளது. தன் உதிரத்தையே பாலாக்கி குழந்தைக்கு ஊட்டும் இவளது தியாகச் செயலை என்னென்பது!! இதனால் இவளது ஸ்தானம் மிக மிக உயர்வை அடைகின்றது அல்லவா?

இதனால் தான் மெய்யடிகளார்கள் எம் பெருமானை “அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே அன்பில் விளைந்த ஆரமுதே” என அன்னையை முன் வைத்துப் பாடியருளினர். இதில் தவறு சிறிதுமில்லை.

மாதா - இவளே இல்லம் காக்கும் நாயகி. இந்து மதம் கூறும் புருடார்த்தங்களான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றுள் அறம் என்னும் தர்மத்தைப் பேண ஒருவனுக்கு ஒருத்தியுடன் இணைந்து வாழும் இல்லற வாழ்க்கை இன்றியமையாததாகும். இல்லத்தின் கண் இந்தப் பெண் தான், இல்லத்தை ஆள்பவளும் அலங்கரிப்பவளும் ஆக இவள் அமைகின்றாள். சுருங்கச் சொல்லின் இல்லம் தான் இல்லாளின் சாம்ராஜ்யம் ஆகின்றது. இந்த இல்லத்தரசியின் தியாகத்தையும், கருணையையும், பாசத்தையும், பரிவையும், பக்குவத்தையும், சாதூரியத்தையும் பார்த்து நிற்பவர்கள் யார் தெரியமா?

இவர்கள் தான் அவளது கணவன், குழந்தைகள், பெற்றோர், மாமன், மாமி, சுற்றத்தார், விருந்தினர் ஆவர். இதில் சந்தேகத்திற்கு இடமேயில்லை.

அடுத்து **பிதா**. ஒரு குடும்பத்தில் பிதாவின் ஸ்தானம் மிக மிக உயர்ந்தது. கௌரவம் வாய்ந்தது. பெருமதிப்பை

பெறுவது. இவரது ஸ்தானம், உறவுகள், பன் முகப்பட்டவை. இவரே குடும்பத் தலைவர். அன்புக் குழந்தைகளின் அருமைத் தந்தை. மனைவிக்கு அன்புக் கணவன். பெற்றோரின் அருமை மைந்தன். மாமன் மாமிக்கு அருமை மருமகன். பேரக்குழந்தைகளின் பாசம் மித பாட்டா. இவ்வண்ணம் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இவரே தான் குடும்பத்தின் உயிர் மூச்சு. இல்லையா?

குரு

தொடர்ந்து எமது எதிர்காலம் பற்றி நோக்கின், நாம் எமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு துறையிலும் வெற்றி காண வேண்டின், எமக்கு நல்ல வழிகாட்டிகள் அமைந்தாக வேண்டும். பெற்று வளர்த்தெடுக்கும் பெற்றோர்கள் தவிர, ஒரு ஆசான் அதாவது ஒரு குரு, ஒரு குழந்தையைக் கல்விமானாக்க நல்லதோர் வழிகாட்டியாக மிகவும் அவசியமாகின்றார்.

சிறுவயதிலிருந்து குருவிடம் பணிந்து நடத்தல் நல்ல ஆரம்பமாகின்றது. யாருக்கு? வளரும் குழந்தைக்கு. இவனோ, இவளோ குருவிடம் காட்டும் பணிவு, விசுவாசம் குருபக்தி இவை இளமைப் பருவத்தில் வளரும் பிள்ளைக்கு மிகவும் வேண்டியவை. சமுதாயத்தில் குற்றம் களைந்து வாழப் பயிற்சி பெறுதல் நல்வாழ்வுக்கு மிக உகந்த விடயமாகும். இது பௌதீக வாழ்க்கைக்கு மிகவும் வேண்டிய தொன்றாகும். “குருவிடம் உண்மையான பக்தி விசுவாசம் ஒரு மாணவனுக்கு இருந்தாக வேண்டும்.

இருந்தால் தான். ஒரு ஆசான் கூறும் நல்லுரைகள் யாவும் அந்த மாணவனது மனதில் பதியும். அவனும் அதன் படி நடந்து கொள்ளுவான்.

இது போன்றதே ஆன்மீகத்திற்கும் வேண்டியது. ஆன்மீகத்தில் ஒருவன் உய்ய வேண்டுமே யானால், அவனுக்கு அவசியம் வேண்டியவர் ஒரு உகந்த குருவே ஆவார். இவர் ஞான குரு ஆவார். ஆன்மீகத்தில் இதுவே இறைவனின், எம் பிரானின் தட்சணாமூர்த்தம் ஆகும்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் மாணவர்களிடையே இருக்க வேண்டிய குருபக்தி சற்று குறைவாகத் தான் காணப்படுகின்றது. இது நல்லத்தற்கல்ல! ஒத்துக் கொள்வீர்களா?

தெய்வம்

அடுத்து எம்மைப் படைத்தருளிய தெய்வம் பற்றி நோக்குவோம். இறையன்பு அளப்பரியது, சமுத்திரம் போன்றது. மாதா, பிதா, குரு ஆகிய மூன்று பகுதியினரையும் செயற்படவைப்பது நாம் இறைவனின் குழந்தைகள் இங்கு அன்புக்குப் பஞ்சம் ஏது? இறை எம் மேல் காட்டும், செலுத்தும் அன்பு கருணை. யாம் இறை மேல் செலுத்தும் அன்பு, பக்தி இறைவனின் கருணையே அடியவரை அவன் பால் ஈர்க்கின்றது. மெய்யடியார்கள் மீது இறைவன் கருணை காட்டும் போது அவர்கள் பால் ஞானம் பிறக்கிறது. இறையன்புக்கு ஏங்காத அடியார் ஒருவர் இருக்க முடியுமா?

பக்தி வாழ்க்கை வாழ்ந்த நாயன்மார்கள் நால்வரும் இறையன்பிற்கு ஏங்கினார்கள் என்பது நீங்கள் யாவரும் அறிந்ததே. ஆனால் அவர்களுக்கு இறையருள் கிடைத்த விதமே வெவ்வேறு. ஞானசம்பந்தர் மிகச் சுலபமாக இறையருளைப் பெற்றார். உமையம்மையின் திருமுலைப் பால் வடிவில் ஞானக் குழந்தைக்கு இறையன்பு கிடைத்தது. சுந்தரருக்கோ, தோழமை வடிவில் இறையருள் கிடைத்தது. இறையன்பை வலிய வந்த ஆட் கொள்ளப்பட்டவர் சுந்தரர். மாணிக்கவாசகரோ மணியான திருவாசம் பாடி இறையை உருக வைத்து, அவனன்பைப் பெற்றார். 81 ஆண்டுகளாக இறையருளுக்காக எங்கியவர் அப்பர் சுவாமிகள் எனப்படும். நாவுக்கரசர் அவர் சமணர்களால் பட்டதுன்பம் அளப்பரியது. கையிலைக் காட்சி காண நாவுக்கரசர் பட்டபாடு கொஞ்சநஞ்சமன்று. உருண்டு தவழிந்து, நடந்து, இரத்தம் சிந்திய அவரது நிலையைக் கண்டு இரங்கியே, எம் பெருமானே, அப்பர் சுவாமிகளிடம் வந்த காட்சியை அவரே நெஞ்சருகப் பாடியவற்றைச் சற்றே சிந்தித்துப் பாருங்கள்!

"கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டியறியதான கண்டேன்"

இறையருள் பெற்றோர்க்கு வேறு என்ன தான் இனி வேண்டும்!

*"கற்றதனாலான பயனென் கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழார் எனின்"*

நம்பிக்கை

மேலும் நம்பிக்கையும் அதிர்ஷ்டமும் எம் ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்க வேண்டியவை. இவை இரண்டும் எமது வாழ்வுக்கு மிக மிக அவசியமானவை. எனவே நாம் இவை பற்றி நன்கு சிந்தித்து வாழ்ந்தாக வேண்டும். அதாவது, நாம் எவர்களிடம் நம்பிக்கை வைப்பது? என்னவெல்லாவற்றையும் எதிர்பார்ப்பது! என்பவையேயாம். இவ் விஷயத்தில் கவனிக்க வேண்டியவை, இவ்விடத்தில் நாம் நன்கு சிந்தித்து தெளிவாக ஒரு முடிவை எடுத்தாக வேண்டும். நாம் எடுத்த எடுப்பிலேயே, ஒருவரை நம்பிச் செயற்படுவது புத்திசாலித்தனமானதல்ல. அதே நேரம் அவசர முடிவெடுப்பால் எமக்கு ஒரு பயனும் கிட்டாது என்பது உறுதி. கிட்டுவது போல் தோன்றலாம், “வரும்! ஆனால் வராது” பின் இதனால் என்ன பயன்? ஏனோ தானோ என நாம் புரியாது, முடிவெடுத்த பின், எமது நம்பிக்கை, தோல்வி காணுமேயானால் அது எமக்குச் சங்கடத்தை தரும். மனச் சஞ்சலத்தை ஏற்படுத்தும்.

முதலில் எமக்கு இறைவன் மீது, எல்லாம் வல்லவன் மீது, நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும். மனதில் பக்தி மிளிர்ந்தாக வேண்டும். பின் அந்த நம்பிக்கையின் ஒளிக்கீற்றில் நாம் நம்பியது நடக்கக் கூடியவரை இனங்கண்டாக வேண்டும். செயற்பட்டாக வேண்டும்.

நம்பிக் கெட்டவர் எவர் ஐயா? என்ற வாசகம் யாம் அறியாததல்ல. எனவே முதலில் ஈசனை நம்புவோம். பின்னர்

அவன் மூலம் எம்மத்தியில் வாழும் நம்பிக்கைகுரியவர்களை இனங்கண்டு நம்புவோம். சரியா?

எது எவ்வாறிருப்பினும் முதலில் எம்மைப் படைத்தவனை நம்புவோம். பின்னர் அந்தப் பலத்தில் நாம் எமது சமுதாயத்தில் எதிர்ப்படுவோரை இனங்கண்டு ஒழுக்குவோம். இதனால் எமது வாழ்வு ஏமாற்றத்திற்கு இடமேயில்லாது அமையும்.

இக் கருத்தை “நாம் எப்படி வாழ்ந்தாக வேண்டும்” என்னும் எமது தலைப்போடு தொடர்புபடுத்தி பார்த்துச் செயற்படுவோமேயாயின், நிச்சயம் எமது வாழ்க்கைப் பாதை ஆரோக்கியமானதாக அமையும் என்பதில் ஐயம் சிறிதுமில்லை.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் பின்வரும் குறட்பாவை நோக்குவோம்.

“எதிர தாக் காக்கும் அறிவினார்க்கில்லை
அதிர வருவ தோர் நோய்”

நாம் உயர உயர எதிர் பார்க்கலாம். ஆனால் எமது எதிர்பார்ப்புகள் நிறை வேறியாக வேண்டுமே! அதற்கும் எம்மிடம் அறிவும் விவேகமும், சாதுரியமும், மனத்தூய்மையும் பொறுமையும் அமைந்தாக வேண்டும். பொறாமையை எமது வாழ்க்கையில் ஓரங்கட்டியாக வேண்டும். இதனால் எமக்கு பெரும் சிறப்பும், நற்பெயரும், மனநிறைவும் வெற்றியும் கிடைக்கும். இதில் சந்தேகமேயில்லை. பொறாமை எச் சந்தர்ப்பங்களில் எம்மிடம் தோன்றுகின்றதென்று பார்ப்போமே? ஒருவனுடைய பதவியைப் பார்த்து, ஒருவனுடைய செல்வத்தை பார்த்து, ஒருவனுடைய வளர்ச்சியைப் பார்த்து, ஒருவனுடைய

சந்தோஷம் தவழும் அமைதியான இல்லறத்தை பார்த்து, இந்த வகையில் பொறாமை, ஏற்படுவதற்கு பல சந்தர்ப்பங்கள் எமக்கு முன் தோன்ற வாய்ப்புண்டு.

அதனால், இங்கே தான் நாம் மிக மிக விழிப்பாக இருந்தாக வேண்டும். ஒருவனுடைய உயர்வைக் கண்டு நாம் பொறாமைப்படும் போது எமக்குத் தான் இழிவு ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. பொறாமை கொண்டு பெருமை அடைந்தாரு மில்லை, பொறாமைப் படாது சிறுமையடைந்தாருமில்லை. இதனையே வள்ளுவர் பின்வருமாறு மிக அழகாக கூறியுள்ளார்.

“அழுக்காற்று அகன்றாரு மில்லை அஃதிலார்
பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரும இல்ல”

இது வள்ளுவம் சொன்னது.

இவற்றையெல்லாம் தாண்டி, எம் வாழ்க்கையில் எமக்கு மிகமிக அவசியமான மன அடக்கம் என்னும் பண்பு பற்றி நோக்குவோம்.

அடக்கம் எமை அமரருள் உய்விக்கும் என்பது வள்ளுவனார் கருத்தாகும். அடக்கமுடையோரை அறிவிலர் என்று நாம் தவறாக முடிவு கட்டிவிடக் கூடாது. அடக்கம் என்பது எமக்கு மிக வேண்டியதோர் நற்பண்பாகும்.

அடக்கமுடையோரை அறிவிலார் என்றெண்ணி கடக்கக் கருதவும் வேண்டாம்.

ஓடுமீன்ஓடி உறுமீன் வருமளவும்
வாடியிருக்குமாம் கொக்கு

என்னும் பாடலை சற்று நிதானமாக தெளிந்து புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

பெரும் செல்வந்தன், சகல வசதிகளோடும் வாழும் ஒருவனுக்கு, அடக்கம் எனும் பண்பு மிகமிக அவசியமானதாகும். அப்போது தான் அவனது உயர் நிலைக்கு, சமூகத்தில் மதிப்பு கிடைக்கும்.

*எல்லார்க்கும் நன்றுஆம் பணிதல்; அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.*

இந்த வகையில், அடக்கம் எனும் நற்பண்பு, பெற்றோரிடம், உறவினரிடம், மூத்தோரிடம், பேணப்பட்டாக வேண்டும். மாணவன் வகுப்பறையில் அடக்கம் எனும் பண்பைப் பேணுமிடத்து, அவன் ஆசிரியர்களின் அரவணைப்பைப் பெறுவதோடு, அதன் உந்துதலால் கல்வியிலும் முன்னேற வாய்ப்புண்டு என்பது யதார்த்தம். இந்த வகையில் அடக்கம் பேணி, சகலரும் நற்பயன் அடைதல் வாழ்க்கையில் வேண்டற்பாலது.

அடுத்து வருவது சகலரையும் மகிழ்விக்கும், கௌரவிக்கும் **விருந்தோம்பல்** எனும் பண்பு.

எமது வாழ்வில் நாம் மனம் மகிழவும், புகழ் அடைதற்கும் புண்ணியம் அடைதற்கும் விருந்தினரை ஓம்புதல் என்னும் நற்பழக்கம் எம் எல்லோர்க்கும் வேண்டற்பாலது. வள்ளுவர் விருந்தோம்பல் பற்றி கூறியுள்ளதை யாம் புரிந்து, தெளிந்து செயற்பட்டால், எமது வாழ்க்கை மிகுந்த வெற்றியை அடைந்தே தீரும். விருந்தோம்பல் என்னும் அவசியமான செயற்பாடு முதற்கண் இல்லறவாசிக்கு, அதிலும் செல்வத்தோடு வாழ்பவனுக்கே சாத்தியமாகும்.

வெறுங்கை முழம் போடாது அல்லவா?

எனவே இல்லறவாசி, அதிலும் பொருளாதார வசதி படைத்த ஒருவனுக்கு விருந்தோம்பல் சாத்தியப்படும். இவனிடம் வசதி கண்டு, அவன் மனமும் இப்பண்பை நாடியாக வேண்டும். வசதிகள், தாராளமனப்பான்மை ஆகியவை இருப்பதோடு, தனது கடமையாகவும் விருந்தோம்புதலை ஒரு இல்லறவாசி கருதியாக வேண்டும்.

“இருந்துஓம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் விருந்துஓம்பி வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு.”

எம்மிடம் ஏராளமான வசதிகள், செல்வம் இருந்து, நாம் ஒரு செல்வந்தர் என்ற நினைப்பும் எமது மனதில் இருக்கலாம். ஆனால் நாம் செயலில் மறுபக்கமாக, விருந்தோம்பலை அலட்சியம் செய்வோமேயானால், நிஜத்தில் நாம் செல்வந்தர்களே அல்ல பரம ஏழைகள் என்று தான் நாம் எம்மைக் கருதியாக வேண்டும். காக்கைக்கு ஒரு பிடி அன்னத்தை தினமும் அழைத்து வழங்குதல் உண்மையிலேயே நல்லதோர் முறையில் விருந்தோம்பற் செயற்பாடுதான். இது, பெயருக்கும் புகழுக்குமாகச் செய்வது அல்ல, ஒருவரின் தேவை அறிந்து, பசித்த வயிற்றிற்கு அன்னமிடுவதும் உன்னதமான விருந்தோம்பல் அம்சமாகும்.

எம்மை மகிழவைக்க பாட்டிமார் சொல்லும் கதை ஒன்றை இங்கு பார்ப்போம். சாப்பிடும் போது, தற்செயலாகக் காகம் வந்தால் அதைக் கூட உண்ணும் தனது கரங்களால் விரட்டமாட்டனாம். ஒருவன். ஏன் தெரியுமா? உண்ணும்

போது கையை உதறினால் அதில் ஒட்டியிருக்கும் அன்னம், சோற்றுப் பருக்கைகள் வீணாகச் சிந்திவிடுமாம். எப்படியிருக்கிறது பாட்டியின் கதை! இது கதையாக இருந்து விட்டும் நிஜத்திற்கு வரவேண்டாம். ஆனால் இது போன்ற சம்பவங்கள் நிஜத்தில் நடவாதிருந்தால் எச்சிக் கையால் காகத்தை விரட்டாத கருமி என்று பெயரெடுக்க வேண்டிநேரும்.

எனவே, செல்வம் ஏராளமாக இருந்தும், பிறர்க்கு ஈயாதவன், நிஜத்தில் ஒரு ஏழையே. பரம ஏழை என்றே இவனைக் கூறலாம். இங்கு இவனது அறிவு அவனை விருந்தோம்பு என்ற பணிக்கவில்லை. எனவே இவனது அறிவில் கூட வறுமை தான் தொனிக்கிறது.

இவ்வண்ணம், ஒரு அறிவாளி அனுபவசாலி, செல்வமும் உடையவனாயிருந்தால், இவன் நிச்சயம் விருந்தோம்பியே தீருவான். காரணம், அவனது அறிவு அவனை உரிய வழியில் செயற்படவைக்கும் அவனது உள்ளுணர்வு அவனை விருந்தோம்ப வைக்கும். இரங்க வைக்கும். விருந்தோம்பல் மூலம் பசித்தவனின் பசியை ஆற்றுவதில் உள்ள நற்பண்பை, தீவிரத்தை யாம் மனித இனத்துக்கு மாத்திரமே காட்டினால் போதாது. இப்பண்பை அனைத்து ஜீவராசிகளிடமும் காட்டியாக வேண்டும். விலங்கினத்திற்கும் பறவையினத்திற்கும் கூட யாம் இந்த நற்பண்பைக் காட்டியாக வேண்டும்.

பசுவுக்கு ஒரு பிடி புல். பசித்தவனுக்கு ஒரு பிடி அன்னம். காகத்திற்கு ஒரு பிடி சோறு. இப்பழக்கம் எமது உதிரத்தில் உறைந்தாக வேண்டும்.

ஆனால், நடப்பது என்ன? நாம் விரதம் அனுட்டிக்கும் தினத்தில் மாத்திரம் காகத்திற்கு அன்னமிட்டு, பின்னர் நாம் உண்ண ஆரம்பிக்கின்றோம். இஃது நூறு வீதம் சரி என்று யாம் திருப்திப்பட்டுவிட முடியாது. ஏன்? மற்றைய நாட்களில் காக்கைக்குப் பசி எடுக்காதா? கொடுத்தால் அவை உண்ணாது விடுமா? இல்லையே! எனவே நாம் தெரிந்திருந்தும், தவறு செய்தல் ஆகாது. சற்றுச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

தினமும் நாம் உண்ண முன் காக்கைக்கு அன்னம் இடுவோமாயின் நிச்சயம் கடிகாரம் கட்டாத காக்கை கூட அந்தந்த நேரம் வந்து எமது வீட்டின் முன் மதிலிலோ அல்லது வயர் கம்பியிலோ உட்கார்ந்து, எம்மை எதிர்பார்க்கும். இது ஒரு அனுபவ உண்மை - செய்து பாருங்கள் புரியும். நீங்களும் என் கருத்தை ஆமோதித்தே தீருவீர்கள்.

அடுத்து **திட்டமிடல்** எமது அன்றாட வாழ்வில் அவசியமானது. யாம் எக்கருமத்தையும் திட்டமிட்ட பின்னரே செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும். இது எமக்கு மிக மிக அவசியமான ஒரு செயற்பாடாகும். இது இளைஞர்கள் பெரியவர்கள் எவருக்குமே பொருந்தும். எமது மனப் பழக்கத்திற்கு யாம் ஒரு போதும் அடிமைப் படக்கூடாது. எக் கருமத்தையும் யாம் செய்ய ஆரம்பிக்க முன், அதனைச் செய்யும் முறை, அதற்கு வேண்டிய எமது ஆற்றல், பணவசதி, இவற்றை அடிப்படையாக யாம் சிந்தித்து, செயற்பட ஆரம்பித்தாக வேண்டும்.

எமக்குரிய எந்த ஒரு பழக்க வழக்கத்தையும் யாம் மாற்றியமைத்தல் சிரமம். எனவே, எந்த ஒரு செயற்பாட்டையும் யாம், எமது வசதிக்காக, தீர்மானிக்காது செய்ய முற்படக்கூடாது. எமது செயற்பாடு நற்பயனை அளிக்குமா? அதனைத் தொடர்ந்து எம்மால் நிறைவேற்ற முடியுமா? இது சாத்தியமா? என்பதை யாம் முதலிலேயே கண்டு அலசி, ஆராய்ந்து திட்டமிட்டபின் செயற்பாட்டை ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆரம்பத்தில் இருந்து சில, எமக்கு சிரமத்தைத் தரலாம். எமது பொறுமையைச் சோதிக்கலாம். என்ன செய்வது! நல்ல பயன் எமக்கு கிடைக்க வேண்டுமேயாயின், நாம் நேரத்தைப் பாராது, சிரமத்தைப் பாராது, எச்சிறு கருமத்தையும் முன் கூட்டியே சிந்தித்து, பொறுமையைக் கடைப்பித்து செயற்பட ஆரம்பித்தாக வேண்டும். இவ்வண்ணம் நடப்பின் வெற்றி நமதே. இங்கு எமது செயல்கள் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன.

“எண்ணித்துணிக கருமம் துணிந்த பின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு”

இந்த மந்திரமனைய வார்த்தையை யாம் என்றும் மனதில் கொண்டாக வேண்டும். மேலும் எந்த ஒரு திட்டமிடாத செயற்பாடும், எமக்கு எதிர்பார்க்கும் நல்ல முடிவுகள் தரமாட்டா. காரணம் எமது புலன்களின் போக்கில், விட்டு நாம் திட்டமிடாது செயல்களை ஆரம்பித்தால், நாம் புலன்களுக்கு அடிமையாகி விடுவோமே ஒழிய, நாம் செய்ய நினைத்த, மனதில் எண்ணிய, காரியங்கள், முற்றும் முழுதாக நிறைவேறும் என்பதில் ஐயத்திற்கு இடமுண்டு. ஐயுலன்கள், ஆற்றல் மிக்கவை. எனவே தான், எந்நேரமும்

எமது திட்டமிடலில் உஷாராக, விழிப்பாக நாம் இருந்தாக வேண்டும். எமது இலட்சியங்கள் நிறைவேறுவதற்கு எமது மன ஒருமைப்பாடு மிகமிக அவசியம். எச் சந்தர்ப்பத்திலும் மனதை யாம் அலைய விடுவோமேயானால் முடிவில் எமது வாழ்க்கையில் யாம் அலைந்தாக வேண்டும். இவ்வுண்மையை நீங்கள் உங்கள் அனுபவத்தின் மூலம் உணர்ந்திருப்பீர்கள். இனி யாவர்க்கும் மிக அவசியமான மன ஒருமைப்பாடு பற்றி நோக்குவோம்.

மன ஒருமைப்பாடு என்றால் என்ன?

இது சாதாரண விஷய மல்ல. பொதுவாக அலைபாயும் இயல்பை உடைய எமது மனதை, சிதறவிடாது ஒருமைப்படுத்தி, சீராக வைத்திருத்தல் அவசியமாகின்றது. இதுவே மன ஒருமைப்பாடு ஆகும். இந்நிலையை இலகுவாக நாம் எய்த முடியாது. ஆனால் எமது வாழ்கையின் வெற்றிக்கும் நிம்மதிக்கும் இஃது மிக மிக அவசியமாகின்றது என்பது நிஜம். மனதில் கற்பனைகள் பல தோன்றும், எதிர்பார்ப்புக்கள் பல எழும். இங்கு நாம் ஒரு முகமாகச் செயற்படாவிடின் எமது நிலை அதோ கதி தான். சஞ்சலம் தான் மிஞ்சும். இங்கு "மனம் ஒரு குரங்கு" என்ற நிலைக்க யாம் ஆளாகி விடுவோம். எனவே எப்படியாவது எமது மனப் பயிற்சியால் தான், நாம் எமது தேவையற்ற நிலையில் மனதை அலைய விடாது ஒருமைப் படுத்தி வைத்தல் மிக மிக அவசியமாகின்றது.

இதற்கு நாம் எமது கடமைகளைச் சீராக, அந்தந்த நேரத்தில் ஆற்றியாக வேண்டும். எமது உடலுக்கு உழைப்பும் வேண்டும், தேகப்பயிற்சியும் வேண்டும். ஓய்வும் வேண்டும். சத்துணவும் வேண்டும். உண்ணும் உணவும் அளவோடும் அமைய வேண்டும். சத்தானதாகவும் அமைந்தாக வேண்டும். அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சாகி விடுமல்லவா? இதை நீங்கள் நன்கறிவீர்கள்! எமக்கு யோகாசனம் தியானம் போன்ற பயிற்சிகளும் அளவோடு தேவை. இவற்றை வைத்தியர்களே எமக்கு கூறியிருப்பார்கள் இல்லையா?

ஆன்மீகம்

இது, எமது வாழ்வின் இலட்சியமாக, ஒளி விளக்காக, மிக உயர்ந்த இடத்தில் அமைந்திருப்பது. இதுவே, எமது வாழ்வின் உயர் எல்லையுமாக, எம்மை நல் வழிப்படுத்துவதும், எமது இலட்சியத்திற்கு வழிகாட்டுவதும் உயர் சிந்தனைகளை எம்மை சிந்திக்க வைப்பதும் இந்த ஆன்மீகமே.

ஆன்மீகம் என்றதும் எம் மனக்கண் முன் தோன்றுவன யாவை? சற்று நிதானித்துப் பாருங்கள். முக்கண்ணனாம், எமது ஈசனின் திவ்விய தோற்றம், வானுயர் கோபுரங்களைக் கொண்ட ஆலயங்கள், ஆலய தரிசனம், ஆலயவழிபாடு, விரதங்கள், விழாக்கள், பண்ணிசை இவையே எம்மை முறையாக வழிப்படுத்தும் நெறிப்படுத்தும் ஆன்மீக சாதனங்கள் ஆகும் இல்லையா?

மதம் எதுவானாலும் சரி - அங்கு தூய்மை இருக்கின்றது. ஒருமைப்பாடு இருக்கின்றது. ஒழுங்கு இருக்கின்றது. கட்டுப்பாடு மிளிர்ந்திருக்கின்றது. அஹிம்சையும் பண்பும் பரிணமிக்கின்றது. எம்மை அறியாமலே வேண்டாத வற்றிலிருந்த எம்மை விலக்கிக் கொள்ள இந்த ஆன்மீகம் எமக்கு வழி கோலுகின்றது. இதிலிருந்து, ஆன்மீகத்தின் உயர்வான சிறப்பை, பெருமையை, அதன் அருமையை, அதன் அவசியத்தை யாம் புரிந்து கொள்ள உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. இல்லையா? அன்பு வாசகர்களே நீங்கள் சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

எமது ஆன்மீகப் பாதையில் நாம் வேண்டாத ஆசைகளுக்கு இடமளிக்கலாகாது. களிமண்ணை வைத்து யாம் எந்த உருவத்தையும் வடிவமைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் சுட்ட மண் எங்கள் விருப்பத்திற்கிசைவாக நெகிழ்ந்து கொடாது - இல்லையா?

உலக ஆசைகட்டு ஆன்மீகம் இடம் கொடுக்க வாய்ப்பில்லை.

சர்க்கரையையும் மணலையும் கலந்து வைத்தாலும் ஏறும்பு தனது சாதூரியத்தால் மண்ணை விலக்கி சர்க்கரையை உண்டு பசி ஆற்றும். இதே போன்றது தான் மெய்யடியார்கள் நிலையும். மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொண்ணாசை, இந்த மூன்றையும் துறந்து சச்சிதானந்தத்தை அடைய முற்படுபவர்கள் எமது மெய்யடியார்கள். இது அவர்களினது பக்தியின் சிறப்பு. இவர்களால் தான் அது முடியும். எண்ணெய் தடவிய காகிதத்தில் எம்மால் எழுத முடியாது. அதே போன்றுதான்

வழுக்கும் நிலையிலுள்ள சஞ்சலங்கள் நிறைந்த மனதில், எம்மால் பக்தியை நிலைநாட்ட முடியாது. இறை தியானத்திற்கு இங்கு இடமேயில்லை. இது நிஜம். காரணம் ஆன்மீகம் அத்தனை உயர்ந்தது. அதிலுயர் முயற்சியை நாடுவது கடினமானது, ஆனால் அது உச்ச பலனைத் தருவது, சிறப்பு மிக்கது.

பகுத்தறிவு

மேலும், மனிதப் பிறவியாக எம்மைப் படைத்தவன், எமக்குப் பகுத்தறிவு என்றதோர் பெருஞ் செல்வத்தைத் தந்ததே, மனிதன் நல்லவழியில், சீரான வழியில், சிறப்பான வழியில், நடந்தாக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். எனவே மனிதப் பிறவி எடுத்த யாம் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டவன் எமக்களித்த பகுத்தறிவு என்னும் உயர் செல்வத்தை, வேண்டிய போதெல்லாம் பிரயோகித்து முறையாக வாழ்ந்தாக வேண்டும்.

இந்தப் பகுத்தறிவொன்றினால் தான் மனிதனை விலங்கு களிடமிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடிகின்றது. இஃது தான் எம்மைப் படைத்தவனின் பெரு நோக்கமுமாகும், அருள் நோக்கமுமாகும்.

மனிதனை எது சரி, எது பிழை என சிந்தித்து அறிய வைப்பது அவனது பகுத்தறிவே - ஆனால் இங்கு ஒரு வினாவுக்கு, நாம் விடை பகிர்ந்தாக வேண்டும். அதாவது நாம் முறையாகப் பகுத்தறிவை அவ்வப்போது பயன்படுத்து கின்றோமா? சில சமயங்களில் எமது பிழையான, தவறான செயல்களும், எமக்குச் சரியாகத்தான் தோன்றுகின்றன.

தவறாகத்தோன்றுவதில்லை. ஒரு கொலையை மிக உசாராக நியாயப்படுத்த முயல்கின்றான் கொலையாளி. அப்படியாயின், அச் சந்தர்ப்பத்தில் அவனது பகுத்தறிவு எங்கே போயிற்று? அது என்ன செயலிழந்து விட்டதா? இங்கு தான் நாம் சற்று நிதானமாகப் சிந்தித்தாக வேண்டும். உறங்கிக் கிடக்கும் எமது பகுத்தறிவைத் தட்டி எழுப்பி, எது சரி எது பிழை என்பதை அதன் துணை கொண்டு ஆராய்ந்து நாம் சரியான முடிவுக்கு வந்தாக வேண்டும். சில சமயங்களில் இதற்கு விடை சற்று ஏறு மாறாகவும் கிடைக்கக் கூடும். இங்கு எமக்கு நிதானம் அவசியம் தேவைப்படும். பகுத்தறிவால் தான் நிதானத்தை எம்முன் கொண்டு வர முடியும் என்பது நீங்கள் அறிந்ததே.

இவ்வுலகில் பிறப்பவர்கள் எல்லோரும் இறப்பது திண்ணம். இதில் விதி விலக்குக்கு இடமேயில்லை. நாம் எப்படியும் வாழ்ந்து விடலாம். முடிவில் எல்லோருமே இறப்பது என்றதோர் அதி மூடத்தனமான சிந்தனைக்கு நாம் வந்து விடக்கூடாது. எக் காரணம் கொண்டும் இந்த எண்ணக்கீற்று எம் மனதில் தோன்றவே கூடாது. எது எப்படியிருப்பினும், ஆரம்பத்திலிருந்து யாம் செம்மையாக சிறப்பாக, ஒழுங்காக, மனத்திடத்தோடு, வாழ்ந்தாக வேண்டும். அப்போது எமது முடிவு காலத்தையொட்டி, யாம் சிறிதும் கலங்கத் தேவையில்லை. எமக்கு இறுதிக் காலத்தில் ஒரு பூரண திருப்தி கிடைக்க வேண்டுமேயானால் அதற்காக, யாம் ஆரம்பத்திலிருந்தே நல்லறத்தைப் புரிந்து, தெளிந்து, செயற்பட்டாக வேண்டும். இதன் முக்கியத்துவத்தை அவசியத்தை யாம் புரிந்து கொள்ளவோ

மேயானால் இதில் யோசனைக்கு இடமில்லை. யாம் எண்ணியவாறு நல்லறத்தையே சிந்தித்துச் செயற்படவும் செய்யலாம். இதற்கு எமது ஆன்மீகச் சார்பு நிச்சயம் ஒத்துழைக்கும். எவ்விடத்தும் யாம் எமது பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தியாக வேண்டும்.

சினம், காமம், பேராசை, பொறாமை, ஆசை, வஞ்சகம், பாவம் ஆகியவற்றிற்கு யாம் அடிமைகளாது பணத்திற்கும் செல்வ போகத்திற்கும் அலையாது, ஒரு தூய மனச் சாட்சியுள்ள பக்திமானாக நாம் வாழ்வோமேயானால், எமது இல்லறம் மிளிரும். எமது ஆன்மீகமும் வளரும். மனத் திருப்பதியும் கிட்டும்.

இன்றைய காலகட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வோம்.

இந் நாட்களில் ஆலயவழிபாடு, பக்தியுடன் புராணபடனம், பன்னிருதிருமுறை ஓதுதல், ஆழ்வார்கள் பாடல்களை நாவார மனமாரப் புரிந்து தெளிந்து பாடுதல், கோளறு பதிகத்தை தினமும் ஓதுதல், ஆகியன மிக்க பயன்களைத் தரும் ஆன்மீக நிகழ்வுகள், நம்மவரிடத்தே அருகிக் கொண்டு வருதல் கண்கூடு. காரணம் என்ன? இதற்கான விடையும் கேள்விக் குறியாகவே உள்ளது. எம்மத்தியில் இறைநயம், இறைபக்தி, இறைவிசுவாசம் கூடிய ஆன்மீகச் சடங்குகளில் ஈடுபாடு, ஆகியவை அருகிக் கொண்டே போவதே சுருங்கச் சொல்லின் இவ்வரிய விடயங்கள் இரண்டாம் பட்சமாக மாறிக் கொண்டு வருவதை யாம் இன்றைய இளையோரிடம் அவதானிக்க முடிகிறது. கர்நாடக இசை, ஆன்மீகம் தொடர்பான இசை இரண்டாம்

பட்சமாக அமைந்து வருகின்றது. பதிலாக இவர்கள் மத்தியில் சினிமா இசை, பொப் இசை ஆகியவற்றிற்கே முக்கியத்துவம் தென்படுகின்றது.

பக்தி

மறுபக்கம் பார்க்கின், பக்தி உணர்வாலும், பக்தியாலும், தியானத்தாலும் எமது ஆத்மா மன நிறைவடைகின்றது. இது யதார்த்தம். நிறைவாகக் கூறின் எமது மதம் ஆன்மீக ஈடுபாட்டாலும் பக்தி உணவாலும், அருளார்கள் ஆற்றிய அற்புதங்களாலும் வளர்ச்சியடைந்ததே ஒழிய, போராட்டங்களாலும், பிரசுரங்களாலு மல்ல, என்பதை யாம் உணர்ந்தாக வேண்டும், புரிந்தாக வேண்டும். தெளிந்தாகவும் வேண்டும். எனவே ஆன்மீகத்தை தலையாக கொண்டு அன்பு, பண்பு, பொறுமை, மெய்மை, பாசம், நேசம், கட்டுப்பாடு, விவேகம், அறிவு, முயற்சி, நம்பிக்கை, எதிர்பார்ப்பு, அடக்கம், விருந்தோம்பல், நட்புறவு, திட்டமிடல், கடமையுணர்ச்சி, ஒருமைப்பாடு ஆகிய நல்லம்சங்களை எமது வாழ்வில் புகுத்தி, நாம் வாழத்தலைப் படுவோமேயானால் நிச்சயம் வெற்றி நமதே.

இது எமது மதத்தின் தனிப்பெருமை அல்லவா?

சமய குரவர்களின் பக்தி அனுபவங்கள், அவர்கள் ஆற்றிய அற்புதங்கள், மக்கள் மனதில் பக்தி உணர்வையும், பக்திப்பரசத்தையும் ஏற்படுத்தியமை, வரலாறு. இந்நிலையில் இருந்த பக்தியுணர்வும் சமய வளர்ச்சியும், இன்று

குன்றுகின்ற தொன்றால், அதற்குக் காரணம், பிற சமயங்கள் அல்ல. நாமேதான். எமது அநுஷ்டானக் குறைவாலும், சிரத்தைக் குறைவாலும் அலட்சியத்தாலும் வளரும் சமுதயாத்தின் சமய ஈடுபாட்டுக் குறைவாலும் என்றே, காரணம் இதற்குக் கூறலாம். உடம்பில் சக்தி குறையும் போது தான் நோய் உண்டாகும். நோய் வருவதற்கு கவனயீனமே காரணமாக அமையும். எமது வழிபாட்டிற்கு அவரவரது ஒவ்வொரு உறுப்பும் பயன்படும் அழகை அப்பர் சுவாமிகள் பாடியவற்றைப் பாருங்கள்.

தலையே நீவணங்காய் - தலை

மாலை தலைக்கணிந்து

தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்

தலையே நீவணங்காய்.

1

கண்காள் காண்மின்களோ - கடல்

நஞ்சுண்ட கண்டன்றன்னை

எண்டோ ள் வீசிநின் றாடும் பிரான்றன்னைக்

கண்காள் காண்மின்களோ.

2

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன்

எம்மிறை செம்பவள

எரிபோல் மேனிப்பி ரான்றிறம் எப்போதுஞ்

செவிகாள் கேண்மின்களோ.

3

மூக்கே நீமுரலாய் - முது
காடுறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை
மூக்கே நீமுரலாய். 4

வாயே வாழ்த்துகண்டாய் - மது
யானை யுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும் பிரான்றன்னை
வாயே வாழ்த்துகண்டாய். 5

நெஞ்சே நீநினையாய் - நிமிர்
புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சா டும்மலை மங்கை மணாளனை
நெஞ்சே நீநினையாய். 6

கைகாள் கூப்பித்தொழீர் - கடி
மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கைகாள் கூப்பித்தொழீர். 7

ஆக்கை யாற்பயனென் - அரன்
கோயில் வலம்வந்து
பூக்கை யாலட்டிப் போற்றி யென்னாதவிவ்
வாக்கை யாற்பயனென். 8

கால்க ளாற்பயனென் - கறைக்
கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக்
கால்க ளாற்பயனென். 9

உற்றா ராருளரோ - உயிர்
கொண்டு போம்பொழுது
குற்றா லத்துறை கூத்தனல் லால்நமக்
குற்றார் ஆருளரோ. 10

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ - ஈசன்
பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங்
கிறுமாந் திருப்பன்கொலோ. 11

தேடிக் கண்டுகொண்டேன் - திரு
மாலொடு நான்முகனுந்
தேடித் தேடொணாத் தேவனை என்னுளே
தேடிக் கண்டுகொண்டேன். 12

எம்மிடம் ஆன்மீக வளர்ச்சி இல்லைபேல் முழு
வாழ்க்கையுமே சிதைந்து போக வாய்ப்புண்டு.

எமது துணிகள் அழுக்கடைந்துவிட்டால் நாம், எத்தனை
சிரமமெடுத்து, நேரம் ஒதுக்கி, அவற்றைப் “பளிச்” என்று

தூய்மையாக்குகின்றோம். அதேபோன்று, எமது இல்லம், வளவு, இவற்றையும் மிகுந்த கவனத்துடனும் சிரமத்துடனும் தூய்மைப் படுத்துகின்றோம். இதே போன்று, எமது மனதின் அழுக்கை நீக்க நாம் தினமும் முயற்சித்தாக வேண்டும் அல்லவா! இதனை, பயிற்சியில் நாம் கொணர்ந்தாக வேண்டும். சிவபூசை, பஞ்சாட்சரம் ஓதுதல், காலை, மாலை சுவாமி அறையில் தீபமேற்றி வழிபடல், அஷ்டாச்சரம் ஓதல், தினமும் சிவபுராணம் ஓதுதல், கோளறு பதிகம் படித்தல், இவற்றை நாம் ஒழுங்காகச் செய்கின்றோமா? இவையே நாம் அன்றாடம் செய்ய வேண்டியவை; தவிர்க்க வேண்டியவை அல்ல. ஏதோ செய்கின்றோம். ஆனால் இங்கு கிரமம் அவசியம்.

பெற்றோருக்கு ஒரு அன்பான வேண்டுகோள். தயவு செய்து உங்கள் குழந்தைச் செல்லங்கட்கு சமய தீட்சை அளியுங்கள். அப்போது தான் அக்குழந்தை, அதற்குரிய சமய உரிமையை அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றது. வளர்ந்தவர்கள் சமயதீட்சை பெறாவிடின் அவர்கள் விரதம் அனுட்டிப்பதால் பூரணபயனைப் பெறமுடியாது. எமது சமயப் பெரியார்களது படங்களைப் பாருங்கள். அவர்களது மேனியில் திருநீற்றுக்கீற்றுக்கள் ஒளிர்வதை நாம் காணலாம்.

நாம் பக்தியோடும், தூய்மையோடும் இறைவனுக்குச் சாற்றும் மல்லிகை, முல்லை, மலர்ந்த ரோஜா, தாமரை, செவ்வந்தி ஆகிய மலர்களிலும் பார்க்க, இறைவன் விரும்புவது எமது பக்தி உள்ளத்தையே “உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது” என்ற வாசகத்தை சற்றுச் சிந்தித்துப்பாருங்கள். நாம் எல்லாருமே இறைவனின்

குழந்தைகள். எம்பொருமானே சகல உயிர்கட்கும் தாயும் தந்தையமாவார். எனவே தான் எமது வாழ்க்கைப் பாதையில் இறைவணக்கம் என்றுமே தொடர்ந்து ஒளி வீசியாக வேண்டும். நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும் என்று சிந்திக்கும் எம்மனதில் பக்தி முக்கிய இடம் பெற்றாக வேண்டும்.

இனிப்பொது நிகழ்வுகளுக்கு வருவோம். ஒரு நாள் பாரதியாரை அவரது நண்பர் கேட்டாராம், உங்கள் முன் நீங்கள் போற்றி மகிழும், சக்தி தோன்றினால், அத்தாயிடம் நீங்கள் என்ன வரம் கேட்பீர்கள்.” இதற்குப் பாரதியார் அளித்த பதில் என்ன தெரியுமா?

“தாயே! வயதில் முதிர்ந்தவரது அறிவையும், நடுத்தர வயதுடையோரது மன உறுதியையும், இளைஞர்களது உற்சாகத்தையும் குழந்தையின் மனதையும் எனக்குத் தந்தருள வேண்டும் என்று கேட்பேன் என்றாராம்.”

எமக்கு, இறையின் பரிபூரணத்துவமும், அவரை அறிய முற்படும் மனோநிலையும் தெரிந்திருந்தாலும், எம்மால் எப்போதும் இறை சிந்தனையில் ஈடுபட்டிருக்க முடியாது, அதற்கும் நேரம், காலம், பக்குவம் வந்தாக வேண்டும். இதற்கும் இறையருள் தான் எமக்கு அருள்புரிய வேண்டும். எம்மை அவருள்தான் செயற்பட, தொழிற்பட வைக்கும். இதனாலேதான் மணிவாசகப் பெருமான்,

“அவனருளாலே அவன்தான் தான் வணங்கி...”

என்று அழகாக, எளிமையாகப் பாடித்தந்தார்.

இறைவழிபாடு ஆற்றுவதற்கு மாத்திரமல்ல, எக்காரியத்தையாம் செய்யினும், ஒரு கலங்காத மனோநிலை, மனோதிடம் வேண்டும். நாம் ஈடுபட்டிருக்கும் செயற்பாடு சமையலாகவுமிருக்கலாம். சங்கீதமாகவும் இருக்கலாம். அதேபோல் முழுமையாக நாம் வாழ இறைபக்தி எமக்கு அவசியம். எழுத்து வேலையாக இருக்கலாம். அதற்குரிய விஷயம், மனோநிலை, அணுகுமுறை, உறுதியான ஈடுபாடு, சாதகமான பின்னணி, எம்மிடம் இருந்தால்தான் நாம் முழுமையாக விஷயத்தை எழுதி முடிக்கலாம். எமது வாழ்வில் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இஃது இருந்தாக வேண்டும். இதனை நீங்கள் அனுபவரீதியாக உணர்ந்திருப்பீர்கள் இல்லையா?

உதாரணமாக எமது ஆயலங்களின் அமைப்பைப் பாருங்கள். இவை ஒவ்வொன்றும் எமக்கு எந்த விதத்தில் எமது வழிபாட்டிற்குரிய மனோநிலையை, அணுகு முறையை ஏற்படுத்துகின்றன என்று அவதானியுங்கள்.

முதலில் நாம் காண்பது ஆலயத்தின் வானுயர்ந்த கோபுரம், சிரசின் மேல் கைகூப்பி அண்ணாந்து மேலே பார்த்து வணங்குகின்றோம். கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் அல்லவா? ஆலயத்தின் உள்ளே நுழைகின்றோம். கூப்பிய கரங்களோடு ஆலய சுற்றுப் பிரகாரத்தைச் சுற்றி வருகின்றோம். சுற்றுப் பிரகாரங்களில் சுவர்களில், அமைந்த சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், மேலும் எமக்குப் பக்தி உணர்ச்சியை எழுப்புகின்றன. சில ஓவியங்கள் இறைவன் திருவிளையாடலையும், சில அடியார்களின் பக்தி தலைமையையும், எமது மனதில்

பதிக்கின்றன. இந்நிலையில் எமது மற்றைய சிந்தனைகள் எல்லாம் எம்மை விட்டு அகன்று, நாம் கருவறை வாசலை அடையும் போது மூலவரை முழு மனதாலும் வணங்க முடிகின்றது. அந்த மனோநிலை தான், எமக்கு அவசியம். இந்தப் பின்னணி தான் எமக்கு வேண்டற்பாலது.

இதே போன்று உயர் தத்துவப் பேச்சுக்களை நாம் கேட்கும் போதும் நூல்களைப் படிக்கும் போதும், எமது அணுகு முறையாலும் மன ஒருமைப்பாட்டாலும் அவற்றின் உண்மையை யாம் விளங்கிக் கொள்ளவும், புரிந்து கொள்ளவும் முடியும்.

பக்தியின் முக்கியத்துவம், தெய்வ வழிபாடு பற்றிப்பேசும் போது, இது எவ்வாறு தோன்றியது, பின்னர் வளர்ச்சி அடைந்து, இன்றைய நிலைக்கு வந்தது என்று நாம் ஆராய்வது இங்கு பொருத்தமாகும். இதற்கு நாம் வேத காலத்திற்கு முற்பட்ட சிந்து வெளி நாகரிகம் பற்றி அறிந்தாக வேண்டும். இதற்கு மிக உயர்ந்த நாகரிகத்தைக் கொண்ட சிந்துவெளியின், முக்கிய நகரங்களாகிய ஹரப்பா, மொகன்சதாரோ ஆகிய நகரங்களில் இடம்பெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகள், சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் உயர்ச்சிக்கும் பெருமைக்கும் சான்று பகர்கின்றன.

நாம் எப்படி வாழ்ந்தாக வேண்டும் என்று சிந்திக்கின்றோமே, நாம் நினைத்த வண்ணம் வாழ்த்திட முடியுமா? இது நடக்கிற காரியமா என்றும் நீங்கள் வினாவலாம். நீங்கள் சொல்வது அத்தனையும் சரி உண்மை, எமது வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் எம்மை

இடையிடையே நிறுத்தி வைத்து, எம்மை யதார்த்தத்தை உணர வைப்பது ஒன்று உண்டு. அது தான் “விதி” ஆனால் இந்த விதி நாம் பூர்வஜென்மத்தில் செய்த கருமங்களின் விளைவின் படியே அமைகிறது என்பதை நாம் மறந்திடலாகாது.

மேலும் பஞ்சமபாதகங்கள் எனப்படும் மது, மாது, களவு, பொய், கொலை ஆகிய ஐந்தையும் யாம் இப்பிறப்பில் தவிர்த்து வாழ்வோமேயாளல் நிச்சயம் எமது அடுத்த பிறவியில் எமது வாழ்க்கை ஒளிரும், மிளிரும்.

பஞ்சமபாதகங்கள் பற்றி நோக்கின்

மது அருந்துபவன் தன்னை மறக்கின்றான். தன் செயற்பாட்டினை மறக்கின்றான். பின்னர் அவன் எப்படி மனிதனாக வாழமுடியும்? அடுத்து காமம் - இது “பிறன் இல்லிழையாமை எனப்படும். காமம் உணர்ச்சியைத் தூண்டும், உணர்ச்சி வயப்பட்டவனை தடுத்தல், வழிப்படுத்தல் மிகச்சிரமம். கொலை செய்யவும் அவன் தயங்கமாட்டான்; கொலை எங்கே கொண்டு போய் இவனை விடும்! ஒன்றில் கம்பி எண்ண வைக்கும்; அல்லது அவன் உயிருக்கு முடிவுகட்டும். அடுத்து, பொய்யும் களவும் இணைந்து செயற்படும். இவ்விரண்டும் ஒருவன் அதர்மம் செய்ய, தீவழி செல்ல, புறங்கூற ஊன்றுகோலாக அமையும். இவ்விரண்டும் ஒருவனை வாழ்வில், உயர விடாது; காரணம் களவினால் ஆகிய ஆக்கம் ஆவது போலக் கெடும். களவினால் பெற்ற செல்வத்தை ஒருவன் நிம்மதியாக

அனுபவிக்க முடியாது. காரணம் இது பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்றினால் கிடைத்தது. இவற்றை புத் திசாலித் தனமாக, சாதுரியமாக ஒதுக்கி விடுவோமேயானால், எமக்கு இம்மையில் பெருந்துன்பம் இல்லை என்றே கூறலாம்.

இனி, மேலும் நாம் எவற்றை நாடியாக வேண்டும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்ப்போம்.

எமது வாழ்வில் தென்றல் வீச வேண்டுமேயானால் நாம் **நுண்கலைகளை** நாடியாக வேண்டும்.

நல்லோர் உறவு, நட்பு பெரியோர் அறிவுரை; இவற்றோடு எமக்கு கலை அறிவு அவசியம். கலைகள் கற்றவன், கலை அறிவு உடையவன், நிச்சயம் தன் மனதைக் கலைய விடமாட்டான். கலையுள் உறைந்திருக்கும் அவன் மனம், நிச்சயம் தூய்மையானதாகவே, இருக்கும். அதிலும் இசைக்கலை, சொல்லவே வேண்டாம். வழிபாட்டிற்கும், வாழ்வில் இனிமைக்கும் நல்லுள்ளங்களை எம்பால் ஈர்க்கவும், இசைக்கலை மிக மிக உதவுகின்றது, என்பது நீங்கள் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை. இசை பற்றி விரிவாக நோக்கின்,

ஆடற்கலையும் எம்வாழ்வில் இடம்பெற்றாக வேண்டும். அதற்காக நாம் எல்லோரும் பாரதநாட்டியக் கலைஞர்களாக மாறிவிட முடியாது. ஆனால் அதனை நன்கு இரசிக்கலாம் அல்லவா? அக்கலையை வளர்க்க யாம் உதவலாம் அல்லவா? எம்பெருமானே ஆடற்பிரான் அல்லவா? அவனது, ஈசனின் திருநடனமே

பஞ்சகிருத்தியத்தை சித்தரிக்கின்றது. ஐயனின் நாட்டியத்தில் தான் எத்தனை வகை? தில்லையில் ஆனந்தத் தாண்டவம், திருவாலங்காட்டில் காளிபங்கு நடனம், திருமுள்ளீச்சரத்தில் அழகிய தாண்டவம், திருவாரூரில் அஜபான தாண்டவம், திருநள்ளாற்றில் உன்மத்த தாண்டவம், திருக்காரவாயிலில் குக்குடத் தாண்டவம், திருமறைக்காட்டில் சம்பாததாண்டவம், திருக்கோளிலியில் பிருங்கி நடனம், ஆனந்த தாண்டவபுரத்தில் முகமட்டல தாண்டவம், மதுரையில் கால் மாறி ஆடிய தாண்டவம், பேரூரில் ஊர்த்துவ தாண்டவம் என நூல்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன. ஐயனின் திருக் கூத்துகள் பற்றி சிறப்பாக தாண்டவரங்களையே, ஆகமங்கள் பெரும்பாலும் அங்கீகரித்துள்ளன. அவையாவன முனிதாண்டவம், கௌரி தாண்டவம், சந்தியா தாண்டவம், சம்ஹாரத் தாண்டவம், ஆனந்தத் தாண்டவம், ஊர்த்துவ தாண்டவம், திரிபுர தாண்டவம், என்பனவாம். இவற்றை எல்லாம் மனதில் கொண்டு, யாமும் எமது வாழ்வில் கலைகளில் ஈடுபட்டாக வேண்டும் என்பது முக்கியம். மேலும் பல கலைகள், எமது வாழ்வாதாரத்திற்குத் துணையாக உள்ளன என்பதையும் யாம் மறுக்கமுடியாது. இவற்றுள் யாம் எமக்குப் பொருத்தமான கலையை தேர்ந்தெடுத்தாக வேண்டும். எனவே நிறைவாக யாம் ஆன்மீகத்துறையிலும், லௌகீகத் துறையிலும் மற்றும் அன்றாடம் யாம் எதிர்நோக்கும் வாழ்வின் பல கட்டங்களிலும் சீராக, சிறப்பாக, தெளிவாக, பணிவு, அன்பு, பொறுமை, சாதூரியம், உழைப்பு, முயற்சி ஆகியவற்றை நன்கு பேணி

வாழ்ந்தாக வேண்டும். இதனால் நாம் பெறுவது வாழ்வில் மிகப்பெரிய போறாகும், வெற்றியுமாகும். யாம் எவ் வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும் என ஆரம்பத்தில் யாம் எழுப்பிய வினாவுக்கு இது பதிலாகும்.

விதி

கிடைத்தற்கரியது மானிடப்பிறவி. இது நிஜம், அதனைப் பற்றி எமக்குப் பெருமை வேறு, ஆனால் எந்த அளவுக்கு நாம் இறைவன் எமக்களித்த இப் பிறவியைப் பயன்படுத்துகின்றோமா? என்று நாமே வினா எழுப்பினால், அதற்குப் பூரணமான சாதகமான பதில் எம்மிடமிருந்து கிடைக்கத் தயங்கும். இதுவும் உண்மை.

“மனித சரீரம் எமக்குக் கிடைத்ததே ஈசனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற்காம்” என்பது, நல்லை நகர் தந்த நாவலர் பெருமான் வாக்கு.

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடி சேராதார்”

என்பது வள்ளுவம் தந்த திருவாக்கு.

எனவே இகத்தில் இன்பத்தையும், பரத்தில் முத்தியின்பத்தையும் பெற யாம் ஆன்மீகக் கடமைகளையும் செய்தாக வேண்டும்.

எம்மவர்களுக்கு, விதியில் நல்ல நம்பிக்கை உண்டு. அதற்காக எல்லாம் விதிப்படி நடக்கும் என்று கூறி நாம் வாளாவிருக்கக் கூடாது. விதி என்பது விதிக்கப் பெறுவது ஆகும். அப்படியாயின் யார் விதிப்பது, யாருக்காக விதிப்பது

எதற்கு விதிப்பது, எப்போது விதிப்பது என வினாக்கள் பல எழலாம். சுருக்கமாகக் கூறின், நாம் முடிந்த பிறப்பில் செய்த வினைகளுக்கேற்ப ஈசன் எமக்கு இப்பிறப்பில் அனுபவிக்க அளிக்கும் வாழ்க்கை நியதியே, விதி ஆகும். இதுவும் இறையின் விருப்பத்திற்கேற்ப எழுதப்படுவதல்ல. எமது வினைகள் ஜடம் ஆனவை. அவை தாமாக இயங்கி உரியவரைப் போய் சேரா. எனவே தான், ஈசன் அவ் வினைகளைத் தானே முன்னின்று இயக்கி, அவற்றை உரியவர்களைச் சேர வைக்கின்றான். இதுவே விதி.

எமது முன் ஜன்ம வினைகள், செயற்பாடுகளின் பிரதிபலிப்பே எமது விதி. இப்பிறவியில் எமக்குக் கிடைத்திருக்கும் வாழ்வு. எமது தோற்றம், எமக்கு அமையும் பெற்றோர், கல்வி. குலம், கோத்திரம், உடன் பிறப்புக்கள், கணவன், மனைவி, வாழ்வு புத்திர பாக்கியம் யாவுமே யாம் முன் ஜன்மத்தில் செய்த வினைகளின் பயனேயாம். எனவே அடுத்த ஜன்மத்தில் எமது விதி சிறப்பாக அமைய வேண்டுமாயின் நாம் இந்தப் பிறப்பில் மிகவும் விழிப்பாக செயற்பட்டாகவேண்டும். இல்லையா?

இன்னாருக்கு இன்னபடி என்றவாறு, எமது முன் ஜன்ம வினைகளை வைத்து இறைவன் வழங்கிய நியாயமான தீர்ப்பின் பிரகாரமே நாம் அனைவரும் இந்த உலகில் வந்து பிறந்திருக்கின்றோம். நாம் எமது விருப்பப்படி எமது குலத்தையோ தோற்றத்தையோ உருவத்தையோ, ஆண் பெண் என்ற பாகுபாட்டையோ பெற்றொரையோ தேர்ந்தெடுக்க, பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. கருணைக் கடலும் நீதிவானுமாகிய இறைவன் பாரபட்சமின்றி நாம்

செய்த வினைகட்கீடாகவே எமக்கு இப்பிறப்பில் வாழ்வை விதித்துள்ளார். எனவே தான், நாம் இந்த நிஜத்தை மனதில் கொண்டு, எமது ஒவ்வொரு செயலையும் ஆராய்ந்து ஆற்றியாக வேண்டும். எமது வாழ்வின் இரு பக்கங்களுள் ஒன்று ஆன்மீகம், மற்றையது லௌகீகம்.

“இல்லறமல்லது நல்லறமன்று” என வகுத்த எமது முன்னோர்கள் தான், எமது ஆன்மீக செயற்பாடுகளையும், வலியுறுத்தியுள்ளனர். எமது இல்லற வாழ்க்கையைத் தளமாக வைத்தே யாம் சிறப்பாக எமது ஆன்மீகப் பங்கினை ஆற்ற முடியும். எமது கடமைகளை நன்கு புரிந்து, நேரத்தை வகுத்து. முயற்சித்தாகவேண்டும்.

இறைமையும் வளமையும், பலமும் உடைய சிலர், விதியாவது மதியாவது என கூறுவதுண்டு. ஆனால் அருளாளர்கள், ஆன்றோர்கள், அனுபவசாலிகள் இதனை ஏற்பதாக இல்லை. விதியைச் சாடுபவர்களும் அனுபவப்படும் போது அதனை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் செய்வர்.

*“ஊழிற் பெருவலி யாவுள? மற்றொன்று
சூழினும் தான்முந் துறும்.”*

விதியின் வேகமும் செயற்பாடும் அத்தகையது.

எனவே மறு ஜன்மத்திற்கு நல்ல விதி சமைக்க இப்போதே யாம் நல்ல பணிகள் புரிந்திடுவோம்.

மேலும், எமது வாழ்வில் விதியின் விளையாட்டு இடம் பெறுவதோடு விதி பற்றிக் கூறப்படின் அது பற்றி முறையாக

விளக்கவே எமக்கு நல்ல விதி அமைந்திருக்க வேண்டும். எம்மால் சுலபமாகச் சொல்லிவிடலாம். எல்லாம் விதிப்படியே நடக்கும் என்று ஆனால் அது நன்றாக அமைந்தால் மகிழ்ச்சி தான், சிறப்புத்தான். அல்லாது கஷ்டங்கள் நேரின், எம்முடைய தலைவிதி என்ற சலிப்பாகத் தான் சொல்ல வேண்டி வரும், இதுவும் விதியின் விளையாட்டுத் தான்.

எது எப்படியிப்பினும், எம்மவர்க்கு "விதி" மேல் நல்ல நம்பிக்கை உண்டு. பயமும் உண்டு. விதியின் மூலத்தை நோக்கின் நாம் முந்திய பிறவியின் போது செய்த நல்வினை தீவினைகளுக் கேற்பவே இப்பிறப்பில் எமக்கு விதி அமைகிறது என்பது யதார்த்தம். இறைவன் அருள் இதில் செயற்பட்டாலும் எமது முன்னைய செயற்பாடுகளே இன்றைய எமது வாழ்வோட்டத்தின் பிரதிபலிப்பு எனலாம்.

விரிவாக நோக்கின் எமது தோற்றம், நாம் பிறந்த குலம், எமக்கு அமைந்த பெற்றோர், எமக்கு வாய்க்கும் கல்வி வசதிகள், செல்வம், குடும்பம், உடன் பிறப்புக்கள், திருமண வாழ்வு, புத்திரபாக்கியம் யாவுமே விதிப்படி என்ற போதாலில் யாம் செய்த முன் வினைப் பயன்களின் விளைவேயாம். இதனை விடுத்து இப்பிறப்பில் நாம் விரும்பியபடி குலம், கோத்திரம், செல்வம், புகழ், கல்வி ஆகியவற்றை நாம் நாமாக அமைத்துக் கொள்ள முடியாது.

சுருங்கச் சொல்லின், இதனை இவன் இவ்வாறு செய்தாக வேண்டும். அனுபவித்தாக வேண்டும் என்பதெல்லாம் எமக்கு ஈசன் விதித்த விதியின்படி அமைகின்றது. இதில் சந்தேகத்திற்கு இடமேயில்லை. இந்த விதி எமது

முன்வினைச் செயற்பாட்டின் பிரதிபலிப்பே என்பதையும் யாம் மனதில் கொண்டாக வேண்டும். இங்கு வள்ளுவர் கூறுவற்றை நோக்குவோமா?

"வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது"

எமது பூர்வீக வினைகளின் படியே இறைவனின் விதிகள் இடம் பெற இளைமையும், பலமும் வசதியும் படைத்த சிலர் விதியாவது மதியாவது என ஏளனமாக, அசட்டையாகச் சொல்வதுண்டு. ஆனால் ஆன்றோர்கள் சான்றோர்கள், அனுபவசாலிகள், அருளாளர்கள், கற்றோர்கள் இதற்கு இடம் கொடுப்பதில்லை. காரணம் அவர்கட்டு விதியின் மூலம் நன்கு தெரியும். புரியும் என்வே எமது அடுத்த ஜன்மத்திற்கு நல்ல விதி கிடைக்க யாம் இப்போதே, நிதானமாக விவேகமாக செயற்பட்டாக வேண்டும். விதியின் பலத்தைப் பின்வரும் குறட்பா, விளக்குவதைப் படித்துப் பாருங்கள்.

"ஊழிற் பெருவலி யாவுள? மற்றொன்று
சூழினும் தான்முந் துறும்."

இசையியல்

அடுத்து இசை பற்றி நோக்கின் அது ஒரு தனியின்பம் என்று தயங்காமல், சளைக்காமல் கூறிவிடலாம். இசை இன்பம் நீங்கள் அறியாததல்ல. அனுபவிக்காததல்ல. காரணம் மனிதன் பிறந்ததிலிருந்து இசைக்குக் கட்டுப்படுகின்றான். இசையை அவன் அனுபவிக்கின்றான்.

அதனை விலக்க முடியாது. தாலாட்டிலிருந்து, ஒப்பாரி வரை மனிதனது வாழ்க்கைப் பாதை இசையால் நெறிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்பது அனுபவ உண்மை. லௌகீகம் ஒரு புறம் ஆன்மீகம் மறுபுறம் இரண்டுமே இசையைத் தம் வசமாகவும், வளமாகவும் கொண்டுள்ளதை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்.

இசை என்ற சொல்லுக்கு தன்பால் இசைய வைப்பது என்று தயங்காமல் பொருள் கூறலாம். இறையையும், மனிதனையும், மற்றைய உயிரினங்களையும் தன்பால் இசையைவைப்பது தான் இசை. பயிர்களே இசையின் தாக்கத்தால் வளர்கின்றன என்றால் வேறு என்ன சொல்லியாக வேண்டும்! நாம் இசை பற்றி! சொல்லுங்கள்! இசையில் இறைமை உண்டு. இனிமை உண்டு. சோகம் உண்டு. மகிழ்ச்சி உண்டு. சினம் உண்டு. வீரம் உண்டு. தாபம் உண்டு. சாந்தம் உண்டு. இதுவே இசையின் மகிமை.

மேலும் ஆரம்ப கல்விகற்கும் மாணவச் செல்வங்கள் சிறுசிறு பாடல்கள் மூலம், அரும் பெரும் கருத்துக்களை இலகுவாக அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. உதாரணமாக பாரதியின் எளிய நடையில் அமைந்த பாடல்கள் இசையுடன் சேரும் போது அவற்றின் சுவையே தனி. இதற்கு மேலாக ஒளவையின் பாடல்கள் இலகு நடையில் காணப்படுகின்றது.

மேலும் தொழிலாளிகள் தாம் ஆடிப் பாடி வேலை செய்யும்போது பாடல்களின் இசையில் மயங்கித் தம் களைப்பை மறந்து விடுகின்றார்கள். நாட்டார் பாடல்கள் ஒருபக்கம். ஆன்மீக இசை, தோத்திரங்கள் மறுபக்கம்,

இந்த வகையில் இசையின் ஆற்றல் அளப்பரியது என்பது சொல்லும் தரமன்று இந்த வகையில் இசை இதயத்தை நெகிழ்விக்கும், மகிழவைக்கும், உற்சாகப் படுத்தும் இசை ஒருவர் வாழ்க்கையை பூரணப்படுத்துகின்றது என்றால் மிகையாகாது.

எதற்கும்

சிரித்து வாழ்! பிறர் சிரிக்க வாழந்திடாதே!
என்பதை மனதில் கொள்வோம்.

இசையின்பம்

"இசையினால் உனைப்பாட இனிக்குதய்யா?" என்ற பாடல் வரியில் தான் எத்தனை உண்மை உண்டு! இசை ஆன்மீகத்துக்கும் பயன்படுகின்றது. லௌகீகத்திற்கும் பயன்படுகின்றது. இசை என்ற சொல்லுக்கு இசைய வைப்பது என்று பொருள் கொள்ளலாம். மேலும் கூறப்புகின், இறையையும், மனிதர்களையும், ஏன் சகல உயிரினங்களையும் இசைய வைக்கும், இணங்க வைக்கும் ஓர் அருஞ்சாதனம் இசை என்று கூறலாம். இசையில் கட்டுபாடும் உண்டு, இனிமையும் உண்டு, இசை ஒலி வடமொழியில் நாதம் என்றழைக்கப்படுகின்றது.

இறைவன் இசை வடிவமாய் உள்ளான் என்பது யாம் பக்தி இலக்கியங்களில் படித்தறிந்ததே. "ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்" என்று பாடித்தந்தவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். "பண்ணமர் வீணையினான்" எனப் பாடி வர்ணித்தவர் ஞானப் பாலுடைய ஞான பாலகன்,

மெல்லிசைப் பாடல்கள், எம்பெருமானைச் "நாதசொருபன்" எனக் குறிப்பிடுவதை யாம் அறிவோம். இந்த வகையில் இசை ஒரு "தெய்வீகக்கலை" என்றால் அது மிகையாகாது.

மனிதவாழ்வில் இசை இது. பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை தொடர்வது யதார்த்தம், அனுபவ உண்மை. அழும் குழந்தை தாலட்டுப் பாட்டைக் கேட்டதும், அழுகையை நிறுத்தி, தூங்க ஆரம்பிக்கின்றது. மன இறுக்கம் உள் ளவர்களின் மனசை நெகிழச் செய்வதும், நினைவாற்றலை பலப்படுத்துவதும் இசை என்பது இசை ஆராய்ச்சியாளர்கள் தரும் தந்த தகவல்களாம்.

கல்வி கற்கும் குழந்தைச் செல்வங்கள், தாம் கற்கும் பாடல்கள் மூலம் அரும் பெரும் கருத்துக்களை சுலபமாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. உதாரணமாக பாரதியாரின் பாடல்களை எடுத்துக் கொள்வோம். சிறுவர் சிறுமிகள் தொடக்கம் பெரியோர் வரை, பாரதியின் பாடல்களால் பெறும் அறிவு சொல்லுந்தரமன்று. எளிய நடை, வசீகரமான இசை, பாடவும் இலகுவான மெட்டுக்கள், இவை எல்லாம் சேரும் போது அந்த இசை இன்பம், சொல்லுந்தரமன்று. பாரதி பாடல்கள் இசையுடன் இணையும் போது, வீரம், என்ன, காதல் என்ன, நாட்டுப்பற்றென்ன, பக்தி என்ன வர்ணனை என்ன, நீதிப் பாடல்கள் என்ன யாவுமே இசையுடன் இணைந்து தரும் இன்பம், யாவுமே இசை இன்பத்தின் உச்சம் என்றே கூறலாம்.

மேலும் உழைப்பாளிகள் பாடிக் கொண்டே தமது கடின வேலைகளின் பளுவை இசையில் மறந்து விடுகின்றார்கள். பக்தி இசையோ பாடுவரது பக்தி உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த பெரிதும் உதவுகின்றது. பக்தி

செய்யாதவரையும் சில பக்திப்பாடல்கள், அவர்களை பக்தி உணர்வில் ஈடுபட வைக்கின்றது.

இந்த வகையில் இசையின் மேன்மை, பயன் ஆகியவை சொல்லுந்தரமன்று. இசைவல்லுனர்களின் வரலாற்றை யாம் படித்தால், இவ்வுண்மை எமக்கு நன்கு புலப்படும். உதாரணமாக புகழ் பூத்த இசைக்கலைஞரான முத்துச்சுவாமி தீட்சிதர் அமிர்தவர்ஷிணி இராகத்தை முறையாகப் பாடி, மழையை வருவித்தமை வரலாறு, பசுக்கள் இனிய இசையை நுகரந்து நிரம்பப் பால் சொரிவதும் வழமையிலுள்ளது.

மேலும் தென்னக இசையில் கையாளப்படும் 72 மேளகர்த் தாக்களுக்குக் கெல்லாம், முன்னோடியாக அமைந்தவை தேவாரங்களில் நாம் காணும் பண்களேயாம். இந்திய இசை வரலாற்றில் இராக தாளத்துடன் நமக்குக் கிடைத்த மிகப் பழமையான இசை வடிவம், தேவாரமேயாகும், என்பது இசை ஆய்வாளர்கள் கருத்தாகும். அது மாத்திரமல்லாமல், இராகங்களின் வளர்ச்சிக்கும் உதவியாக இருந்தவை, இருப்பவை, தேவாரப்பண்களே என்பதில் ஐயப் பாடில்லை. இந்த வகையில் குறிப்பாக இந்திய இசைக்கு ஓர் அடிப்படையாக, ஆதி இலட்சியமாக பண்கள் அமைந்துள்ளன என்றால் அது மிகையாகாது.

மேலும், இந்த இசை பற்றி நோக்கின் எமது முன்னோர்கள் இசையை குருகுல வாசகமாகத்தான் கற்று வந்தனர். நல்லதோர் குருவை தேர்ந்து, பக்தியுடன் அவரை அணுகி பத்து, பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் அவருடன்

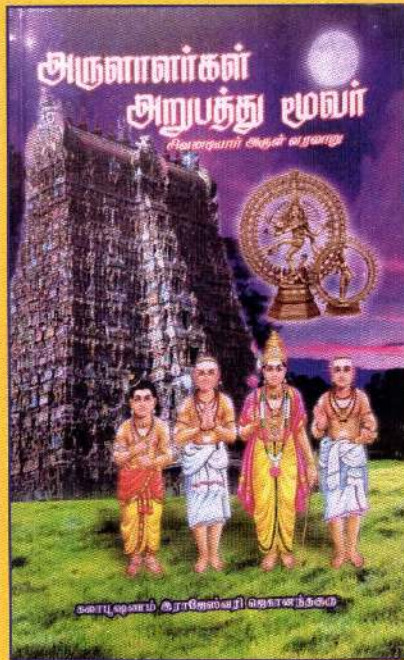
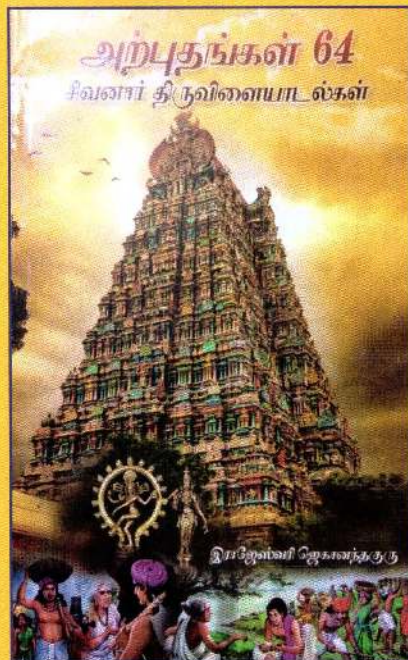
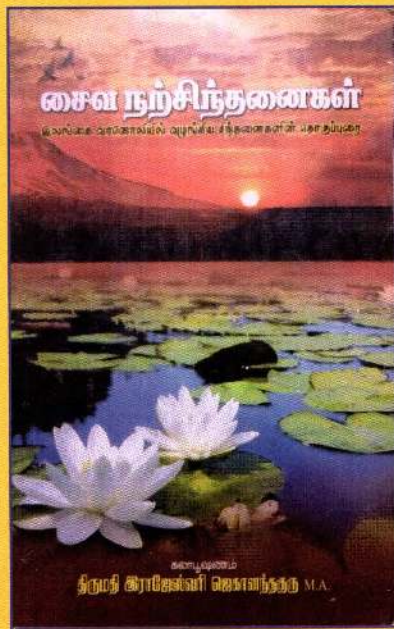
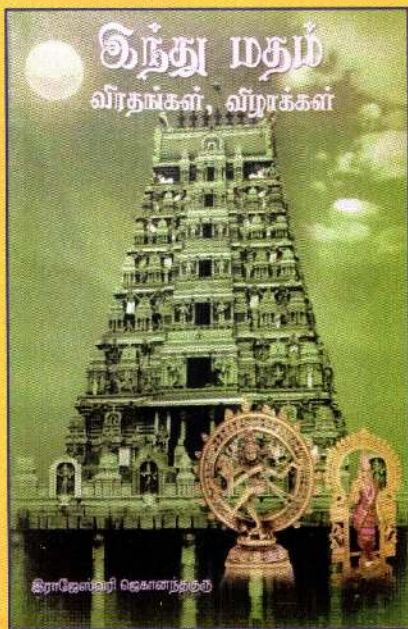
தங்கியிருந்து, அவருக்குப் பணி விடைகள் செய்து, அவர் தலைமையில் இசை பயிற்சியும் செய்து, இசை கற்றனர். இது நடந்தது இன்று நேற்றல்ல, மிகப் பழைய காலத்தில் என்று சொல்லலாம். காலப்போக்கில் இம்முறை சாத்தியப் படவில்லை. நீடிக்க வாய்ப்புகளுமிருக்கவில்லை. தனியார் வகுப்புக்களில், பாடசாலைகளில், கல்லூரிகளில், பல்கலைக் கழகங்களில் இசை கற்றல் என, இசை கற்கும் முறை மாற்றமடையலாயிற்று. மாற்றங்கள் நேரினும் தேவார முதலிகளான அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர், துள்ளும் இசை, திருப்புகழ் தந்த அருணகிரிநாதர், ஆதி மும்மூர்த்திகளான முத்துத்தாண்டவர், மாரிமுத்தாபிள்ளை, அருணாசலக் கவிராயர் ஆகியோரையும் சங்கீத திரிமூர்த்திகளான தியாகராஜர், தீட்சிதர், சியாமா சாஸ்திரி ஆகியோரையும் அவரது படைப்புகளையும் இசையுலகம் மறந்து விட முடியுமா? குயிலின் குரலிலும் இசைதான், கடலின் அலையிலும் இசை தான். எனவே நெஞ்சை நெகிழ்விக்கும், மனதைப் பரவசப்படுத்து இசையும் எமது வாழ்வில் முக்கிய தேவைகளில் ஒன்றாகக் கொண்டு நாம் பூரணமாக வாழ்ந்தாக வேண்டும்.

எனவே நெஞ்சை நெகிழ்விக்கும், மனதைப் பரவசப்படுத்தும், பக்தியைத் தூண்டும், இசையைப் பயில்வோம், இரசிப்போம், மனம் மகிழ்வோம். காரணம் இசை தெய்வீகமானது காற்றில் மிதந்து வரும் இசைக்கேது வேலி!

ஆக்கம்:-

கலாபூஷணம் திருமதி. இராஜேஸ்வரி. ஜெகானந்த குரு M.A

ஆன்மீக முன்னேற்றம் ஆன்மீக ஆக்கங்கள்

திருமதி.இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு M.A

(முன்னாள் அதிபர் யாழ்/நல்லூர் மங்கையர்க்கரசி வித்தியாசாலை)

யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுவிலைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற உரையாசிரியர் ம.க.சிவற்பிள்ளை அவர்களின் பேத்தியும், புலொலி சைவப் பெரியார் திரு.சு.சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் வாரிசும், யாழ்/இந்துவின் புகழ்பெற்ற தமிழ் பண்டிதரும், “இந்து சாதனம்” பத்திரிகையாசிரியரும், உரையாசிரியருமான ம.சிவ.திருஞானசம்பந்தபிள்ளை அவர்களின் கனிஷ்ட புதல்வியுமாகிய சிவசுரேஷ்ணுவின் ஆசிரியையாய் திருமதி.இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு அவர்கள். அன்பும், பண்பும் அடக்கமும், ஆன்மீகப் பேச்சாற்றமும், எழுத்தாற்றமும் கொண்ட சிவர யாழ்/இந்துவிலும், யாழ்/இந்து மகளிர் கல்லூரியிலும் தனது க.பொ.த.உயர்தர வகுப்புக்களை கற்ற பின்னர் பாரதம் சென்று தனது பட்டப்படிப்பை முடித்து, யாழ்/பல்கலை கழகத்திலே தமது M.A பட்டத்தையும் பெற்றார். எழுவதும் பேசுவதும் சிவருக்கு கைவந்த கலை என்பதை சிவங்கை வானொலி நேயர்கள் நன்கு அறிவர். அத்தோடு, கலை மகள் கைப்பொருள் சிவம் கொண்ட அதீத அபிமானத்தால், இன்று சிவர ஒரு வீணைக் கலைஞராகவும் விளங்குகின்றார் என்பதை கொழும்பு தமிழ் சங்கம் நன்கு அறியும். ஆன்மீகத்தில் பல அறிய நூல்களை ஆக்கித் தந்த சிவர, இன்று லௌகீக சம்பந்தமான இன்னுரை வெளியீட்டுள்ளார். காலத்துக்குகாலம் வாசகர்களாகிய எங்களை தமது படைப்புக்களால் மகிழ்விக்கும் சிவரது சேவை தொடர எமது மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களும் நல்லாசிகளும் உரித்தாகட்டும்.

வணக்கம்!!!

சீதவா